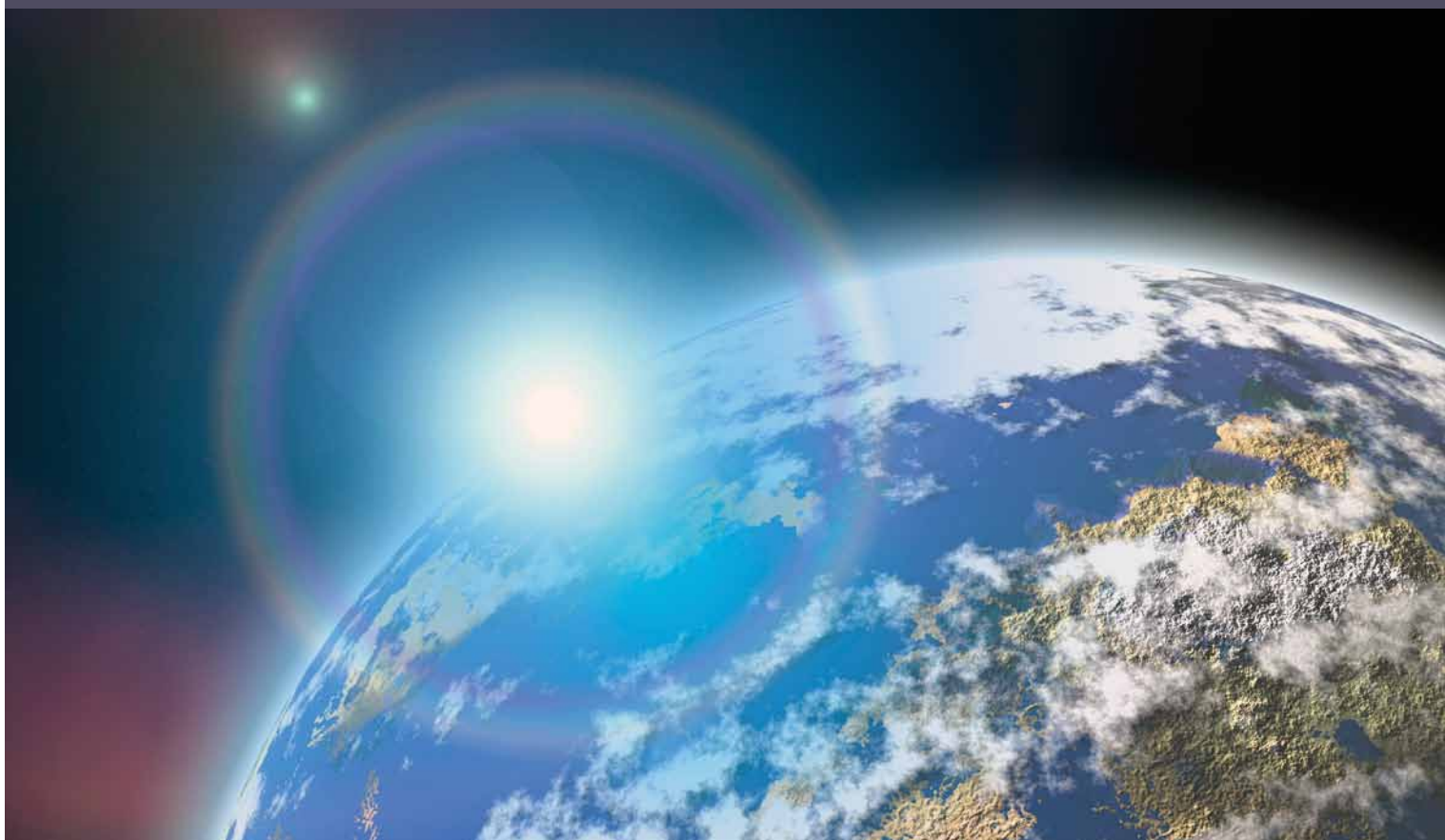

baptistu vēstnesis

Sveiciens Adventa laikā!

Paldies Jums par Jūsu aizlūgšanām, vārdiem un arī par klusumu!

Vai spējat to aptvert? Dievs ienāca šajā pasaulē! Piedzimt, kalpot, mīlēt, ciest un mirt. Lai mums var būt nevis dzīve, kas beidzas ar nāvi, bet nāve, kas beidzas ar dzīvi. Kad mūsu meitiņa Izabella Hildegarde nomira, tad daudzas šķietami atrastās atbildes nomainīja jautājumi. Kāda visam ir jēga? Viens bija skaidrs – vai nu viss ir bezjēdzība vai arī tam, ko mēs darām (lai arī reizēm tikai tēlojam, ka darām) Dieva Valstības lietās ir daudz lielāka nozīme, nekā mēs aptveram arī tad, kad sakām, ka tas ir svarīgi. Vai nu jēgas nav vispār, vai jēga ir daudz lielāka, dziļāka un mūžīgāka, nekā ļaujām sev aptvert. Es ticu, tas ir bijis un turpina būt Dieva Gars, kas čukstot mani pārliecina par otro.

Dzīvība un nāve. Tas arī ir viss, kam ir nozīme.

Es gribu Jums sacīt, ko gribēju katram likt pie sirds 26. augusta vakarā:

Prom no nebūtiskā, prom no ambīcijām un egoisma, prom no savas gaumes apkalpošanas baznīcā un savu ieradumu kanonizēšanas tradīciju kārtā. Prom no aprunāšanas un tukšu salmu kulšanas. Prom no tukšas muldēšanas sprediķos un pašizdomātu problēmu risināšanas padomēs. Prom no pārgudras sēdēšanas baznīcas solā. Prom no slēpšanās aiz citu muguras un citu vainošanas savā garīgajā seklumā un nevarībā. Prom no nolemības un attaisnojumu meklēšanas. Prom no dzīves, kas beidzas ar nāvi, uz nāvi, kas beidzas ar dzīvi. Prom no sevis.

Pie Kristus. Uz Ziemassvētkiem!

Jūsu bīskaps,

Pēteris Sproģis

Latvijas Valsts lūgšanu brokastīs

Zviedru dzejnieks, Nobela balvas ieguvējs literatūrā Eriks Aksels Karlfelts ir rakstījis:

*“To smeldzi,
Kas cenšas izlauzties vārdos,
Es vēlētos iemest
Cilvēces sāpju sārtos.
Un atcerēties,
Ka mans uzdevums
Nav vairot tumsu,
Bet pazemīgi darīt,
Ko nespēkā varu –
Dāvāt šai pasaulei
Kādu gaismas staru.”*

Uz to es lūdzu Dieva palīdzību šajā brīdī un šajā vietā.

Mūsu skaistā, mīlā, apdāvinātā četrgadīgā meitiņa Belliņa (Izabella Hildegarde) nomira pirms diviem mēnešiem, 26. augustā. Mēs ar sievu bijām tikko atgriezušies no konferences ārpus Latvijas, gandrīz nokavējām lidmašīnu sastrēguma dēļ, bijām priecīgi būt mājās sestdienas vakarā kopā ar bērniem. Viss vakars pagāja, ar viņiem runājoties, spēlējoties, un bērnus skūpstot un mīlojot. Pasniedzām meitiņām dāvanīņas no Horvātijas, un viņas pasniedza savus, īpaši mums zīmētos zīmējumus. Tā mēs visi aizmigām vienā gultā. Pēc pāris stundām es pamodos, uz viena sāna gulējais, paņēmu Belliņu, noliku viņu uz viņas matrača. Viņa mazliet pamodās, pievilka mani sev klāt, un tā es viņai blakus nogulēju līdz rītam.

Pienāca svētdienas rīts. Tad parasti esmu aizņemts, gatavojoties dievkalpojumam. Vajadzēja braukt uz jubilejas dievkalpojumu Valmierā. Es pārdomāju sagatavoto sprediķi un jutos gatavs darbam. Un es varēju iet modināt bērnus, un atkal tā zīmīgi – es varēju kutināt, modināt un spēlēties tieši ar Belliņu, un pēc brīža mēs braucām uz Valmieru.

Bija saulains 26. augusta rīts. Bija svētku dievkalpojums, bērni aizgāja uz svētdienskolu, tad atgriezās. Belliņa sēdēja pie mammas, zīmēja puķītes savā blociņā, un mamma viņai iečukstēja austiņā: “Tu esi ļoti skaista, es tevi ļoti mīlu. Tu būsi dziedātāja!” Pēc kāda laika viņa atnāca pie manis, un es viņai čukstēju to pašu. Mēs bieži to sakām saviem bērniem. Var pienākt tāds brīdis mūsu dzīvē, kad viss, kam ir kāda nozīme, ir tas, ka tu kādam esi teicis, ka tu viņu mīli un Dievs viņu mīl. Visam pārējam tajā brīdī nav nekādas nozīmes.

Ar to es domāju, ka *pilnīgi* visam pārējam nav nekādas nozīmes. Vienā brīdī nav un nebūs nozīmes tam, ko tu būsi sasniedzis, nopelnījis vai pazaudējis. Vienā brīdī nebūs nozīmes tam, ko par tevi rakstīja vai nerakstīja avīzes. Vienā brīdī visam tam nav nekādas nozīmes. Vienā brīdī viss,

kam ir nozīme, ir tas, vai tu esi sacījis un to no sirds domājis: “Es tevi mīlu, un Dievs tevi mīl.” Tāpēc viena lieta, uz ko es gribu aicināt – pasaki to saviem tuvākajiem! Mums nepatīk neveiklība, bet ir neveiklība, kas ir skaista, kad saviem bērniem vai vecākiem, kuriem neesi pieradis to sacīt, tu beidzot pasaki: “Es tevi mīlu!” Visa tava drosme nav nekā vērtā, ja tu šos vārdus nespēj pasacīt, nespēj izdzīvot. Visam pārējam vienā brīdī nav nekādas nozīmes.

Svētku dievkalpojums beidzās, mēs izgājām draudzes sētā, tur cilvēki viesojās, fotografējās, runāja, ēda. Manai sievai rokās bija fotoaparāts, un viņa pasauca Belliņu, viņa paskatījās, pasmaidīja. Tā tapa šī fotogrāfija.

Pēc brīža mēs sākām atvadīties, lai brauktu mājās. Belliņa paskrēja kādus soļus uz priekšu, sāka klepot, aizriņās un nevarēja dabūt nākamo elpu. Mēs darījām visu, ko varējām. Turpat bija ātrās palīdzības feldšere, viņa pieskrēja klāt un darīja visu, ko vajag darīt, lai aizrīšanās nepārtaptu par traģēdiju. Tas viss tika darīts, un vēl vairāk – apkārt bija daudz cilvēku, tie visi, kā katrs mācēja, lūdza Dievu un gaidīja uz brīnumu. Tā bija perfekta situācija, lai varētu cerēt uz brīnumu. Belliņa ar savām skaistajām zilajām acīm joprojām skatījās uz mani, un es redzēju, ka viņa cer, ka es viņai palīdzēšu, jo es to vienmēr biju darījis, ja kaut kas bija nobrāzts, sasists – ja sirsnīga sāpēja. Bet es nevarēju palīdzēt. Man to toreiz bija grūti redzēt, un pēc tam vēl nākamajās dienās tās bija vissmagākās atmiņas, līdz es sapratu – Bella redzēja manas acis, un nākamās bija Dieva acis. Manas bija mīlošas – bet apjukušas un izbijušas. Jēzus acis bija mīlošas un mierpilnas. Nevis mierpilnas tāpēc, ka nejutīgas, bet mierpilnas tāpēc, ka joprojām neviens neko nevar izraut no Viņa rokās.

Pēc brīža mēs bijām reanimācijā, es uz grīdas sabrucis lūdzu Dievu pēc dziedināšanas, pēc brīnuma... Tad nez no kurienes es izteicu vārdus, kurus nebiju plānojis teikt. Es teicu: “Dievs, vai šajā dzīvē vai Mūžībā, es ielieku viņu Tavās rokās.” Es izteicu šos vārdus, no tiem sabijos un gribēju tikt atpakaļ vietā, kur es tos vēl nebiju pateicis. Bet tam, protams,

nebija nozīmes, un tas, protams, nebija iespējams. Es sapratu, liekas, tajā brīdī viņas dvēsele pacēlās. Ārsti turpināja censties elpināt, veikt citas medicīniskas manipulācijas, es caur stikla sienu varēju redzēt, kā tas notiek. Man tur neļāva atrasties, bet es zinu, ka Kristus viņai bija līdzās. Slēgtas durvis un uzceltas sienas nav šķērslis Kristum, tāpat kā tajā reizē, kad mācekļi bija nobijušies un sapulcējušies augšistabā aiz slēgtām durvīm. Un Jēzus nāca viņu vidū un teica: “Miers ar jums!” Es ticu – Kristus tur bija līdzās kopā ar Belliņu un Viņa miers visu apklāja un piepildīja.

Mēs zinām, ka mēs citiem varam iedot tikai to, kas mums pašiem ir. Un cenšanās dot otram to, kā tev nav, beidzas ar neveiksmi. Domājot par mieru, ir tā, ka citiem mēs varam iedot tikai to mierinājumu, kādu mēs paši esam saņēmuši, kādu paši esam piedzīvojuši. Vislielāko mierinājumu, kāds pasaulē ir visvairāk nepieciešams, mēs piedzīvojam situācijās, kuras mēs paši nekad neizvēlētos. Ja neesi sastapis prieku skumjās, gaismu tumsā, cerību izmisumā, tad, iespējams, neesi to vēl vispār sastapis.

Bellai patika likt puzzles. Viņa to varēja darīt stundām ilgi. Viena pati. Viņai bija tādas vieglas puzzles, kuras salika ātri un atkārtoti. Bija arī sarežģītākas, kuras viņa lika ilgi. Un reizēm bija tik sarežģītas, ka viņa sauca mani palīgā, reizēm viņa nezināja, kur to vienu gabaliņu ielikt, un centās to iespiest vietā, kur viņa gribēja, lai tas iederētos. Vēlāk nācās ņemt to ārā, pat ja tas tur bija iespiests. Uz Bellas puzzle bija rakstīts, kāda vecuma bērnam tās domātas.

Arī man tagad uz galda ir izbērta puzzle. Uz kastes varētu būt rakstīts “No 39 līdz Mūžībai”. Es saprotu, ka līdz galam šo puzzle šajā dzīvē visticamāk nekad nesalikšu. Bet es zinu, ka tie gabali ir no pareizās kastes, pat ja nezinu, kur un kā katrs iederas. Es joprojām zinu, ticu un daudzējādi piedzīvoju, ka Dievs ir labs. Bet es visos aspektos neredzu, kā šis būtiskais gabals iederas visā bildē. Ja es sacītu, ka to saprotu, es liekuļotu un tas nevienam nepalīdzētu. Ir daudzi citi gabali, par kuriem es zinu, ka tie ir no pareizās kastes un reiz tie veidos vienotu bildi, un bez šiem gabaliem bilde būs caura, nebūs skaista un pilnīga, bet es vēl pilnībā neredzu, kā tie iederas.

Bet tā zēlastība ir, ka vienā brīdī es kaut kā spēju apjaust – beigās bilde būs gaiša. Pienāk brīdis, kad šī vienkāršā atziņa patiesībā nozīmē ļoti daudz. Tas nav tā vienkārši sacīt: “Nu jā, Bībelē, mēs zinām, ir rakstīts, ka viss beigās būs labi.”

Bet, kā mēs zinām? Ir atšķirība starp "zināt" un "zināt". Es piedzīvoju Dieva žēlastību, ka es redzu, ka šajā puzzle ir diezgan daudz tumšu gabalu – un tomēr tā bilde beigās būs gaiša.

Es nerunāju kā apskaidrības kalnā uzkāpis, bet kā viens no jums, kas cenšas kāpt šajā kalnā. Kāds sirdī gudrs cilvēks man atsūtīja e-pastu dažas dienas pēc Belliņas aiziešanas, un viņš pieminēja 12. gs. kristīgo mistiķi Norvičas Juliānu. Viņa runāja ar Kristu un jautāja: "Kāda ir dzīve un visām ciešanām jēga?" Tad viņa dzirdēja tādu majestātisku un mierpilnu Kristus balsi, kas sacīja: "Viss beigās būs labi. Visas lietas beigsies labi."

Holandiešu kristiete Korija ten Buma (Corrie ten Boom) Otrā Pasaules kara laikā ar savu ģimeni izvēlējās glābt ebrejus no iznīcības, slēpjot tos savā mājā. Viņi to darīja ilgstoši, līdz tika atmaskoti. Viņas ģimene tika arestēta, sirmais tēvs, nokļūvis cietumā, jau desmitajā dienā aizgāja bojā. Korija ar savu māsu tika aizsūtītas uz koncentrācijas nometni, kur māsa nomira šausmīgos apstākļos. Vēlāk, atskatoties uz notikušo, viņa sacīja, ka mūsu dzīve ir kā paklājs, kas tiek auzts, bet mēs redzam tikai otru pusi. Un tur ir daudz aprautu pavedienu, nesaderīgu krāsu kombināciju, kas neveido neko skaistu, mēs neredzam nekādas sakarības un musturu. Tas viss ir viens neglīts haoss, mēs nekad tādu neliktu pie sienas, bet tikai Mūžībā mēs ieraudzīsim tā paklāja otru pusi. Lietojot puzzle līdzību, man liekas, ka mēs pat neredzam to puzzles īsto pusi. Mēs redzam fragmentus tikai no otras puses, reizēm neredzot sakarības. Bet es ticu, mēs ieraudzīsim īsto pusi. Un, iespējams, tad mēs visu sapratīsim.

Mēs visi meklējam patvērumu. Cits to meklē ēdienā vai dzērienos, kas, protams, ir pašapmāns. Mēs varam meklēt patvērumu aizņemtībā, varā, pozīcijā. Bet pienāk dzīvē brīdis, kad tu vairs nevari atrast patvērumu nevienā no šīm lietām. Pienāk brīdis, kad tu saproti, ka vienīgais patvērumus ir ieiet svētās skumjās. Jo tur ir tavas atmiņas par savu bērnu. Skumjās. Tajās ieiet un piedzīvot tur tumsas vietā Dieva mieru un gaismu ir vienīgais, kas nes dziedināšanu. Es mēdzu domāt, ja kaut kas tāds būtu jāpiedzīvo, tā būtu tikai viena vienīga tumsa, varētu sajukt prātā.

Brīnums ir, ka pienāk brīdis, kad, tajās skumjās ieejot, tu piedzīvo gaismu. Tur mēs varam piedzīvot to, ko lasām 139. psalmā: "Ja es teiktu: galīga tumsa lai mani aplāp un par nakti lai kļūst ap mani gaisma – tad arī tumsība Tev nebūtu tumša, un nakts Tev spīdētu kā diena, tumsība Tev būtu kā gaisma." Dievs ir visur. Mēs reizēm Dievam atvēlam uzvaras, mēs sakām: Dieva svētība ir veselība, labklājība, uzvara. Protams, arī visas šīs lietas Dievs mums dāvā. Viss ir Dieva žēlastība. Bet Dievs ir arī tumsā, slimībā, bezcerībā un tur, kur tu domā, ka nav

nekā, izņemot bezcerību. Dievs nesūta ciešanas, neizraisa tās, bet Dievs ir arī tur. Kad es to sapratu, tad sapratu arī to, ka Dievs ir daudz lielāks, nekā līdz šim domāju. Ja Dievam pieder tikai uzvaras, veselība un labklājība, tad īstenībā tāds Dievs nav pārāk liels. Jo tā dzīves teritorija, kurā ietilpst veselība, labklājība, nav nemaz tik liela. Bet ir liela dzīves teritorija, par kuru mums jāsaprot, ka tas ir zaudējums, ciešanas, netaisnība. Un Dievs ir arī tur. Dieva lielums un varenība neatklājas tikai uzvarās, bet vēl vairāk zaudējumos, kad tur piedzīvojam Viņa klātbūtni.

Šo Lūgšanu brokastu tēma ir MIERS. Kur atrast mieru? Kur atrast mieru sev, lai mēs varētu būt miera nesēji citiem? Ir tikai trīs ceļi, un pa diviem no tiem diez vai ir vērts iet. Viens varētu būt sevis nocietināšanas un atriebības ceļš, kur cilvēks izvēlas sacīt – man tā ir sāpējis, ka es sevi nocietināšu, lai nekas tāds man nekad vairs nebūtu jājūt. Un ja man iespējams sažīmēt to ļauna darītāju, tad es viņam gribu atriebties. Bet, ja tu sāc iet atriebības ceļu, tad tu sāc līdzināties tam, ko tu nicini. Ja tu ej nocietināšanās ceļu, tad tu drīz vien pazaudēsi spēju just visu to, kā dēļ vispār ir vērts dzīvot. Šis nav ceļš, bet strupceļš.

Otra iespēja ir censties visu izskaidrot. Tie varbūt ir tie centieni, kas arī pie mums mēģināja nākt un pastāstīt: "Varbūt tev ir jāsaprot, par ko tas bija. Kāpēc Dievs to pieļāva, ko tev Dievs caur to grib pasacīt." Es arī to cenšos darīt. Taču aiz visas šīs cenšanās visu izskaidrot slēpjas vēlēšanās visu kontrolēt. Un bailes atzīt to, ka mēs neko nekontrolējam. Daudziem no mums, īpaši vīriešiem, tas nenākas viegli. Jo, ja tu nevari izskaidrot, tad tu nevari izdarīt tā, ka tās lietas tavā dzīvē vairs nenotiek. Tev nākas paļauties uz Dieva žēlastību. Bet reizēm mēs gribam būt dievi, mēs gribam lietas kontrolēt. Tāpēc mums liekas – ja es varēšu izskaidrot, tad es varēšu kontrolēt, lai tas vairs ar mani nenotiek. Bet arī šis nav ejams ceļš, kas kaut kur aizvedīs. Jo patiesība ir: mēs nekontrolējam dzīvi. Mums jādzīvo no žēlastības.

Tas mūs aizved pie trešā ceļa, kuru es sauktu par kritienu žēlastībā. Tikai kritot žēlastībā, mēs kā Jēzus līdzībā par diviem brāļiem varam teikt, ka mēs no vecākā brāļa pārtopam jaunākajā. Jūs zināt šo Jēzus stāstu, kur vienam tēvam bija divi dēli un jaunākais nāca pie tēva un pieprasīja savu mantojuma daļu. Viņš rīkojās tā, it kā tēvs būtu miris. Mantojumu notriecis, izlaidīgi

dzīvojot, viņš nāca pie apziņas un sev teica: "Es iešu atpakaļ pie tēva, teikšu viņam, ka es neesmu cienīgs būt viņa dēls un lai pieņem mani par algādzi."

Tēvs viņam izskrēja pretī, jo tāds ir Dievs savā mīlestībā, viņš viņu apkampa, apgērba, atjaunoja dēla statusā un teica: "Liksmosim! Jo mans dēls bija miris un nu ir dzīvs!" Jūs atceraties, ka vecākais brālis bija rūgtuma pilns. Viņš saka tēvam: "Es visu laiku esmu tev strādājis, un tu man neesi tādas svinības sarīkojis." Ko mēs redzam? Mēs redzam, ka viņš dzīvo ar apziņu, ka viņš ir nopelnījis, ka viņam pienākas. Bet patiesībā mums nekas nepienākas. Viss ir žēlastība. Tas nenozīmē zaudēt savu identitāti – tas nozīmē sevi atrast. Tas nenozīmē zaudēt savu pašapziņu – tas patiesībā nozīmē to atrast. Dzīvē ir kā dizainā – pilnība nav kaut kas ļoti daudz, bet nekā lieka. Dieva Gars mūs attīra no liekā, kas mēs nemaz neesam. Tas ir daudz. Viss ir žēlastība. Viss ir dāvana.

Belliņa mums bija otrais bērns ģimenē. Gadījās, ka Belliņa dažreiz no vecākās māsmas tika pastumta malā, jo viņa bija mazāka, vēl tik daudz nevarēja un neprata. Tad reizēm viņai ļoti sāpēja sirds, viņa sāka raudāt un es viņai sacīju: "Zini, tu esi otrā, es un arī tava mamma esam otrie bērni ģimenē un "otrais" var parādīt ar pirkstiem kā "V", kas nozīmē arī "victory" (angļu val. "uzvara"). Mēs esam otrie, un mēs esam uzvarētāji." Tas bija mūsu noslēpums. Kad Belliņa nomira, es par šo mūsu noslēpumu pastāstīju pārējiem. Mēs skatījāmies bildes, un daudzās no tām mēs pamanījām, ka Belliņa rāda "V" zīmi. Šī ir pēdējā bilde ar Belliņas uzvaras zīmi, kas tapa Rīgas svētkos, nedēļu pirms viņas aiziešanas.

Belliņa kopā ar mammu un māsiņām

Dēls, kas piedzīvo Dieva žēlastību, arī bija otrs. Mēs visi esam otrie. Mēs neviens neko neesam pelnījuši. Viss ir žēlastība. Viss ir dāvana. Arī Belliņa bija dāvana, kas bija ar mums četrus gadus.

Dēls, kas gribēja sacīt: "Es esmu pirmais", beigās, kad sākas svinības, sarūgtinājumā paliek ārā. Un tas, kurš bija gatavs sacīt: "Es neko neesmu pelnījis", beigās ir tēva

mīlestības apskauts viesībās. Viņš ir tur, kur ir pilnība. Viņš ir tur, kur ir uzvara. Tas mūs aizved pie šī patiesības ceļa. Tas mums neatņem sāpes. Mums joprojām viņas ļoti pietrūkst. Nav ne stundas bez izjūtas, ka viņas mums ļoti pietrūkst, bet kaut kā šīs pateicības ceļš palīdz izlauzties cauri tumsai un dod gaismas staru. Un tā ir žēlastība.

Visbeidzot – vēl viens noslēpums, kuru mācos, piedzīvojot to, ka kaut kas ļoti līdzīgs ir sajūtās, kas ir vislielākajā priekā un vislielākajās bēdās. Viena un tā pati stīga tiek aizskarta, un tā ieskanas gan visdziļākajās bēdās, gan vislielākajā priekā. Visdziļākais prieks – kā bērna piedzimšanā, tajā brīdī, kad varu paņemt jaundzimušo bērniņu rokās un iedot to māmiņai. Ne tik intensīvi, bet kad vakarā varam noskūpstīt aizmigušu bērnu, ir kaut kas tāds, kā citur nav. Tad visdziļākajās bēdās – tāds brīdis bija, kad biju slimnīcā pie gultas, kurā dzīvība bija pametusi Belliņas ķermeni, bet tās siltums vēl bija jūtams. Es noskūpstīju viņas pieri. Un liekas – vienas vienīgas šausmas, bet tad tur ieskanās tā pati stīga, kas bērnam piedzimstot, un ir visdziļākais prieks. Es sapratu – Dievs ir īpaši tuvu, mūs iepriecinot un mierinot.

Liela gudrība ir meklēt Dievu dziļā priekā. Tajā, ka tu vari audzināt savus bērnus, palikt uzticīgs savā laulībā, ka tu vari rūpēties par tiem, kas cietuši šajā dzīvē, par atraitnēm un bāreņiem, kā teikts Bībelē. Tajā, ka tu vari piedot pat tad, kad tev piedošanu nelūdz. Meklē Dievu tajās lietās, kas var dot dziļu prieku, līdz pienāk tas brīdis, kur tev nākas meklēt Dievu dziļās sāpēs, kuras mēs neviens neizvēlētos.

Labā ziņa ir tā, ka mums nav jādzīvo bailēs. Jo pat tad, kad tavā dzīvē pienāks brīdis, kur tev nāksies Dievu meklēt dziļās sāpēs, nav jābaidās. Jo arī tur, kur tev liekas, ka ir viena vienīga tumsa, būs gaisma. Dievs ir liels, Viņš ir visur.

Belliņas piemiņa man ir ļoti dārga, un tas man nedaudz ļauj saprast Debesu Tēvu. Kad iznācu no slimnīcas, lai pateiktu sievai un meitiņām, ka Belliņa ir Mūžībā, es jutos diezgan vientuļš. Man bija un joprojām ir daudz jautājumu Dievam. Tad vienā brīdī es sajutu: es daudz ko Dievam varētu sacīt, pirmajā brīdī liekas, ka varētu pat pārnest, bet tad es sapratu to, ka vienu lietu gan es nevaru teikt: "Dievs, Tu mani nesaproti!" Jo Viņš ir piedzīvojis to pašu.

Ja kāds ar necieņu izturētos pret manas meitiņas piemiņu, man būtu ļoti viegli rīkoties dusmu vadītā, man savā ziņā pat tas liktos pareizi. Mūsu Debesu Tēvs sūtīja savu Dēlu pasaulē, kur nebija līdzjūtības, kad Viņš mira. Tur bija izsmiekls, ņirgāšanās un pazemojumi. Tajā dienā Valmierā es būtu varējis atdot pilnīgi visu, lai atgūtu savu meitu. Tad man jādomā par to, ka, neskatoties uz ņirgāšanos, pazemojumu un visu pārējo, Kristus turpināja iet Krusta ceļu un Tēvs no Debesīm nesacīja: "Pietiks!" Bet Viņš būtu varējis sūtīt iznīcību, un tas būtu tik saprotami, bet Viņš gāja līdz galam.

Tā ir Mīlestība. Ir ļoti jāmīl, lai tajā brīdī ietu līdz galam. To izdarīja Trīsvienīgais Dievs. Tāpēc es gribu, lai tu zinātu, ka tu esi ļoti mīlēts. Tu esi Dieva ļoti mīlēts. Un tu neko neesi pelnījis. Tu esi otrais, un viss ir Dieva žēlastība.

Garīdznieku brālības konference

3. novembrī Rīgas Mateja draudzes telpās notika LBDS Garīdznieku brālības konference. No 78 aktīvi kalpojošiem brāļiem piedalījās 51 kalpotājs. Konferenci ar svētbriķi atklāja Mateja draudzes sludinātājs Andis Miezītis. Par pamatu ņemot tekstu no 2. Tim. 3:10-17, runātājs aicināja Vārda kalpus palikt Dieva vārdā, kurā ir viss mums nepieciešamais.

Bīskaps Pēteris Sproģis atklāti stāstīja kolēģiem par smago laiku, kuram viņš un ģimene gājusi cauri pēc meitiņas aiziešanas Mūžībā. Bija iedrošinoši dzirdēt, ka viņi nav gājuši ne nocietināšanās, ne visu izskaidrošanas un kontrolēšanas ceļu. Tā vietā ir augusi viņu izpratne par neizskaidrojamo Dieva žēlastību. Mēs kopīgi aizlūdzām par bīskapu un viņa ģimeni.

Garīdznieku brālības līdzšinējais vadītājs Pēteris Eisāns atskatījās uz aizvadītajā laikā padarīto, kā arī aicināja atbrīvot viņu no vadītāja posteņa. Sekoja balsošana par jaunā vadītāja Edgara Maža, Rīgas Āgenskalna draudzes mācītāja, kandidatūru. Viņš tika atbalstīts ar 49 klātesošo balsīm. Garīdznieku brālības kolēģijā tika ievēlēti Viktors Abramovs (Jelgavas krievu un Oglaines draudzes), Pēteris Eisāns (Rīgas Mateja draudze), Dr. Teol. Ilmārs Hiršs, Ģirts Ašņevics (Rīgas Vīlandes draudze), Mārtiņš Rijnieks (Līgatnes draudze), Edgars Godiņš (Rīgas Semināra draudze) un Edgars Mažis (Rīgas Āgenskalna draudze).

Turpinājumā noklausījāmie Edgara Maža un Dr. Teol. Ilmāra Hirša priekšlasījumus par kristocentrisku sludināšanu no Vecās un Jaunās Derības. Tad sekoja jaunums – sludināšanas praktikums, ko kolēģija vēlas ieviest katrā reģionā. Praktikumā būtība ir, ka kāds no brāļiem sludina un pārējie izsaka savus novērojumus par labo un uzlabojamo. Protams, šāda veida "eksāmens" prasa drosmi, kā arī drošu, mīlestības pilnu vidi. Paldies Liepājas Ciānas draudzes sludinātājam Andrim Bitem par drosmi būt pirmajam!

Konference noslēdzās ar lūgšanu laiku, kurā brāļi, sadalījušies pa reģioniem, aizlūdza cits par citu un visu šajā dienā dzirdēto.

Aivars Vadonis
Mežgalciema
draudzes
sludinātājs

**Garīdznieku brālības
priekšsēdētājs Edgars Mažis**

Telefons: +371 29189730

E-pasts: edgars.mazis@gmail.com

Golgātas draudzei – 100

21. oktobra svētdienas dievkalpojumā mūsu baznīcu piepildīja neparasti liels klausītāju pulks, lai priecātos par viesiem – Nacionālo bruņoto spēku orķestri. Dzirdējām gan labi pazīstamus skaņdarbus no pasaules klasiskās mūzikas "zelta fonda", gan arī kristīgajā pasaulē labi zināmās, iemīļotās, dziļu vēsti nesošas dziesmas kā "Brīnīšķīga žēlastība" aranžējumu. Dievkalpojuma muzikālo krāsu vēl iezīmīgāku veidoja mūsu draudzes locekļu Marlēnas un Arvīda Keiņu dziedājums orķestra pavadījumā.

Viena no draudzes sākuma gadu mācītāja Kārļa Kraula mazdēls Alfrēds Peterlēvis ar ģimeni bija ieradies no Brazīlijas un nesa draudzei sveicienu no Brazīlijas latviešu baptistu saimes un mācītāja Kraula dzimtas. Novēlējums draudzei bija: "Lūkojieties uz Jēzu!"

Svētlo kulminējošais pasākums notika sestdien, 10. novembrī,

kad Rīgas draudžu kopkoris un Mateja draudzes kamerorķestris, ko papildināja kādi mūziķi arī no citām draudzēm, izgavilēja mūsu draudzes mūzikas vēsturi. Pie dirigenta pults cits citu nomainīja diriģenti, kas reiz strādājuši mūsu draudzē: Ilze Balode, Guntis Baumanis, Vilmārs Krauja, pašlaik šeit kalpojošās Judīte Biķe un Dace Freivalde.

Aizritējis sprāgs un visādā ziņā bagāts mēnesis draudzes dzīvē. Jauna simtgade iesākusies, bet tās pamatlietas jau paliks nemainīgas – cauri gadiem jāpiepilda tas aicinājums, kas katram uzticēts, izdzīvojot to dienu aiz dienas.

Rasa Šterna
Golgātas draudzes locekle

Ūdens, kalni un teoloģiskas grāmatiņas

Intervija ar Dr. Teol. **Ilmāru Hiršu**, kurš atgriezies darbā Latvijas Baptistu draudžu savienībā un oktobrī svinēja 70 gadu jubileju.

Kāpēc atgriezāties LBDS?

Uzreiz tas jautājums pa tiešo. Atklāti sakot, nezinu. Man dzīvē bijuši vismaz kādi trīs gadījumi, kad ļoti ātri esmu pieņēmis lēmumus, citiem un arī sev negaidīti, kas pagriezuši manu dzīvi par 180 grādiem. Par šo izvēli tā nevaru pateikt. Tā nāca pamazām. Savā laikā jau biju savienībā [LBDS], ieņēmu augstus amatus, un tad tā sanāca, ka ģenerālsekretāra amatu un Padomes locekļa posteni, kurā netiku ievēlēts, atstāju. Vēl dažus gadus biju Teoloģijas semināra direktors un Semināra draudzes mācītājs, bet tad nonācu slimnīcā savas sievas nodaļā ar nieru vainu. Tā bija mana pirmā reize slimnīcā (pati pirmā bija, kad piedzimu). Tas bija ļoti īpašs laiks, jo bija Advente, tuvojās Ziemassvētki, veselības stāvoklis bija tāds, ka ārsti skatījās – vajadzēs operāciju vai nē. Kad iznācu no slimnīcas, man bija pilnīgi skaidrs, ka Dievs man prasa, lai atstāju visus administratīvos un organizatoriskos darbus. Uzreiz aizgāju prom no semināra direktora un draudzes mācītāja amata. Redzat, tā bija izšķiršanās, par kuru man nebija nekādu šaubu, mans uzdevums bija tikai studenti, teoloģija un kaut ko uzrakstīt. Ja jāsaka, kāpēc atgriezos savienībā, nezinu, jo manas attiecības ar to visu laiku bija attālinātas un atturīgas, nevēlējos iesaistīties daudz, bet tad – soli pa solim. Man liekas, ka izšķirošais moments bija, ka visādā ziņā gribēju atbalsīt vienu no saviem pirmajiem studentiem, tagadējo bīskapu Pēteri Sproģi.

Kā pēc slimnīcas tik skaidri sapratāt, ka jāiet prom no administratīvajiem amatiem?

Tā bija pārlicība, ļoti skaidri apzinājos, ko Dievs man liek darīt. Kā jau minēju, tādi momenti man bijuši vairāki. Mana pirmā izglītība ir inženieris – elektriķis. Padomju laikā strādāju rūpnīcā, ieņēmu augstu amatu, biju rūpnīcas galvenais enerģētiķis un galvenais mehāniķis. Man maksāja ļoti labu algu, bet parādījās iespēja braukt studēt teoloģiju uz Vāciju. Tas ir atsevišķs stāsts, par to varētu uzrakstīt grāmatu, bet gribēju pateikt, ka, kamēr pusgadu mācījies Vācijā un pusgadu Rīgā, mani no rūpnīcas neatlaida, man teica: “Brauc, dari, ko gribi, tikai atgriezies!” Kamēr studēju, man pat rūpnīcā maksāja algu, protams, neoficiāli. Kad gadu biju mācījies, Latvija tikko bija atguvusi savu neatkarību un līdz ar to varēja izvērst garīgās aktivitātes. Toreizējais bīskaps Jānis Eisāns aicināja mani atjaunot Teoloģijas semināru. Tas nozīmēja pilnībā pārmainīt dzīvi – iet prom no rūpnīcas, kurā biju atzīts speciālists un saņēmu labu algu. Tajā laikā sākās arī kooperatīvu kustības, kurās man bija iespējas labi nopelnīt, man solīja 35 000 rubļu mēnesī, salīdzinājumam bīskaps man varēja nodrošināt 140 rubļus. Man nedēļas laikā bija jādod atbilde, un es nevarēju izšķirties. Rakstīju uz vienas lapas puses plusus, uz otras – mīnusos. Tie mīnusi man sanāca ļoti daudz, plusi, varbūt bija viens – kalpošu Dievam. Visu nedēļu biju nomocījies, pirmdienā aizgāju uz darbu, noturēju apspriedi, izdalīju visiem uzdevumus un domāju, ko lai saku savienības Padomes sēdē. Un tad pēkšņi it kā kāds teica: “Izslēdz radio.” Izslēdzu to un tad nezinu kā, biju savā kabinetā uz ceļiem un lūdzu Dievu, nebaidīdamies, ka kāds varētu atvērt kabineta durvis, visi jau it kā zināja, ka esmu baptists. Tad, kad piecēlos no lūgšanas, man bija absolūti skaidrs, nebija nekādu plusu un mīnusu, saplēsu to lapu un Eisānam pateicu: “Jā!”

Nebija grūti atstāt labo amatu?

Ziniet... nē. Grūti bija līdz tam lēmumam nonākt, bet, kad biju nonācis, bija viegli, nekad to neesmu nožēlojis. Nebija viegli darīt

Dr. Teol. Ilmārs Hiršs

jauno darbu, tas gan. Apmēram pēc gada sekoja otrs aicinājums uzņemties ģenerālsekretāra amatu. To negribēju uzņemties, zināmā mēra brāļi vēlāk atzina, ka viņi mani piespieda to darīt, to gan esmu vienmēr nožēlojis. Nekad neesmu nožēlojis, ka kļuvu par Teoloģijas semināra direktoru, ka 48 gadu vecumā sāku mācīties teoloģiju, kas manu dzīvi apgriezta otrādi, neesmu nožēlojis, ka kļuvu par mācītāju, bet to, ka esmu bijis savienības ģenerālsekretārs, to esmu.

Kāpēc?

Vienā teikumā to grūti izstāstīt. Saprotu, ka varbūt Dievam vajadzēja, lai es tajā laikā tur būtu, jo bija ļoti daudz darbu ar īpašuma atgūšanu, arī ar savienības nama atgūšanu. Bet katrā ziņā tie visi bija administratīvi, organizatoriski darbi, kas man pašam nekādu īpašu gandarījumu nedeja un, kurus strādādams, esmu piedzīvojis rūgtākos brīžus savā mūžā. Tālāk negribu par to stāstīt. Man ir plāns, ja Dievs to ļaus īstenot, uz 75 vai 80, vai 85 gadiem uzrakstīt grāmatu par savu dzīvi. Tad, kad studentiem saku, ka esmu bijis kora diriģents Mateja draudzē, tad viņi visi: “Ak, tā?!”

Ko tagad Jūs darāt savienībā?

Esmu piekritis darboties tajos virzienos, kas ir saistīti ar teoloģiju un izglītību. Viens no tiem ir Teoloģiskā komisija, otrs ir Garīdznieku brālība visu garīdznieku tālāka apmācība un esmu atkal LBDS Padomes loceklis.

Ko dara Teoloģiskā komisija?

Nu, redzat, baptistiem nekad nav bijusi sava teoloģija, ne tikai šeit Latvijā, bet arī plašāk. Mums ir tradīcijas, ir atsevišķi cilvēki, kurus varētu saukt par teologiem, bet mums tādu kopīgu uzskatu nav. Tā kā baptistu draudzes katra ir autonoma, tad katra ar saviem uzskatiem vairāk vai mazāk atšķiras. Bīskaps vēlējās mēģināt izveidot vienotus uzskatus par svarīgākajiem jautājumiem, kuriem nebūtu direktīvs uzdevums, ka visām draudzēm jādara tikai un vienīgi tā, bet mēs varētu teikt, ka savienības vadība domā šādi.

Kas ir tie jautājumi?

To ir ļoti daudz. Sākumā aptaujāju mācītājus un draudzes par to, kuri jautājumi ir būtiskie. Visus jautājumus varētu iedalīt divās

daļās. Vieni ir fundamentālie. Arī starp konfesijām nav lielas atšķirības tad, kad domājam par Bībeli, par Dievu, bet tad, kad sākam domāt par tādiem jautājumiem kā kristības vai Svētais Gars, Svētais vakarēdiens, tad atšķirības ir stipri lielas. Mēs vēlējamies formulēt šajos jautājumos savus uzskatus. Otra grupa ir eksistenciālie jautājumi, kā mums darīt kādas lietas, ko mums teikt par dažādām parādībām sabiedrībā. Bija draudžu vadītāji, kuri rakstīja: "Vai LBDS varētu definēt savus uzskatus par filmām, grāmatām?" Katrā ziņā, ja gribam to nopietni darīt, tad tur pietiek darba ne vienam cilvēkam vien un ne vienai paaudzei vien. Tas pirmais, cik tālu esam tikuši Teoloģiskajā komisijā, ir Svētā vakarēdiena jautājums.

Kāpēc pievērsāties teoloģijai?

Nezinu. Acīmredzot Dievam bija vajadzīgs.

Kā tas notika?

Kā notika? Man nebūs, ko rakstīt savā grāmatā! Biju Mateja draudzes diriģents, un tajā laikā bīskaps bija Jānis Tervits, kurš bija labs organizators, administrators, diktatora tipa vadītājs, bet praktiskā dzīve viņam bija sveša sfēra. Tas nozīmēja, ka viņam vajadzēja palīgu, kurš tiktu galā ar praktiskajiem jautājumiem. Tas palīgs viņam biju es. Daudz kopā braucām, daudz runājām, tajā laikā bijām tuvi draugi. Tad, kad viņš sāka tādu kā puslegālu mācītāju apmācību, kas saucās "Sludināšanas lekcijas", viņš uzaicināja mācītājus un vienu laju – mani. Tervits zināja, ka man ļoti patīk mācīties, patīk likt eksāmenus, tāpēc piekritu viņa aicinājumam. Pēc šīm apmācībām zināju, ka gribu studēt tālāk, sāku meklēt iespējas mācīties Vācijā. Tas bija ļoti grūti, visur, kur caur saviem draugiem, paziņām meklēju, saņēmu atbildi nē. Tad vienā teoloģijas seminārā ar mani sešas stundas runāja direktora vietnieks. Viņš mani tirdīja par visiem maniem uzskatiem, domām un tā tālāk. Rezultātā viņš teica: "Es neko tev nevaru pateikt, mums ir 12 cilvēku padome, tā spriedīs. Katrā ziņā gadījums ir visai netipisks, jo, pirmkārt, mēs nekad neesam uzņēmuši ārzemniekus, otrkārt, pie mums ir jābūt trīs gadi klātienē, treškārt, mēs uzņemam tikai jaunus, neprecētus puisi līdz 27 gadu vecumam." Man tajā laikā jau bija 48 gadi. Tā es atbraucu atpakaļ uz Rīgu, un pēc pusotra mēneša man paziņoja, ka mani gaida uz mācībām, biju pieņemts uz vienu semestri. Nestāstu par daudz?

Nē.

Tu izgriez pēc tam lieko. Padome vienbalsīgi bija pieņēmusi lēmumu mani uzņemt. "Mēs arī gribam šādu eksperimentu," viņi bija teikuši. Man vajadzēja lielā steigā nokārtot vīzu un attiecības ar darba vietu, mana sieva ar meitu palika Rīgā. Ierados, lai mācītos vienu semestri, bet skaidri zināju, ka mācīšos visus trīs gadus. Es zināju, viņi vēl nē. Man nozīmēja vienu cilvēku, kuram vajadzēja sastādīt manu studiju plānu. Es viņam pirmajā vakarā teicu, ka stādīsim tādu plānu, ka pabeigšu visus kursus. Mācījos 18 stundas dienā un sešas dienas nedēļā. Kad tādā režīmā biju strādājis, mana galva pēc mēneša to vairs nevarēja izturēt. Kā paņēmu rokās grāmatu, sāpēja galva un jutos ļoti slikti. Atceros, kā gulēju gultā visu dienu un domāju, ka braukšu mājās. Tā guļot un lūdzot Dievu, atkal ļoti skaidri piedzīvoju, kā Viņš man teica: "Bet tas, ko tagad tev dodu, tie nav tavi sasniegumi un tas nav tev pašam, tas ir tāpēc, lai tu ar savām zināšanām varētu kalpot un strādāt. Tā ir dāvana." Tad Dievam atbildēju: "Ja nu mums abiem tas ir skaidrs, tad ko man gulēt? Jāmācās tālāk!" Es turpināju vēl trīs mēnešus tādā pašā režīmā, un man vairāk nebija nekādu veselības problēmu. Nākamajā semestrī turpināju rakstīt darbus Latvijā. Toreiz nebija datoru, tāpēc mana sieva pārrakstīja visus darbus uz rakstāmmašīnas svešā valodā, neko nesaprotot vāciski. Nākamajā gadā atkal vienu semestri Vācijā, otru mājās. Tā arī pabeidzu šīs studijas. Tad krustām šķērsām mācījos Vācijas universitātē, tad Latvijas un doktora darbu uzrakstīju Minsteres universitātē.

Kā akadēmiskās zināšanas ir ietekmējušas Jūsu attiecības ar Dievu?

Attieksme pret akadēmiskajām zināšanām ir ļoti dažāda.

Citi saka, ka tās ved mūs prom no Dieva. Bet es gribu teikt tā, vai tad Dievam vajag dedzīgus muļķus? Dievs smadzenes arī cilvēkam ir devis un, kad Viņš ienāk cilvēka dzīvē, tad Viņš pārņem visu. Ne tikai manu sirdi un jūtas, bet arī manu prātu. Ne vienmēr tas, ko emociju uzplūdu brīžos parādu, ir mana dziļākā dievbijība. Uzskatu, ka Dievam vajag izglītotus un ar dedzīgu sirdi kristiešus. Tās nav alternatīvas – zināšanas vai sirds. Protams, pastāv briesmas, ja tad, kad sākam nopietni studēt teoloģiju, aizraujamies un visu pakļaujam tikai saviem prāta spriedumiem, aizmirstot, ka Bībeli ar prātu vien nevar saprast. Iracionālas vērtības ar racionālo prātu satvert nevar. Man akadēmiskās zināšanas ir mainījušas uzskatus par kristietību. Tā varētu teikt.

Kurus uzskatus?

Es kristietību nesaprotu kā labu darbu summu, nesaprotu kristietību vairs kā tādu sistēmu, kur man ir noteikts, ko drīkstu darīt un ko nē. Principā viss man nāk no Dieva žēlastības. Redzat, mans Dievs ir lielāks nekā vienkārši: "Ja tu paspersi kāju uz to pusi, tad vairāk tevi nemilēšu. Ja tu to izdarīsi, tad tevi milēšu." Viņš mani mil vienmēr, un tā sistēma "to drīkst, to nē" varbūt ir vajadzīga kaut kad ticības iesākumos, lai vismaz parādītu ceļu, pa kuru jāiet.

Kāpēc pašlaik neesat mācītājs kādā konkrētā draudzē?

Esmu mācītājs, un to neviens man nevar atņemt. Bet jau teicu, ka man nepatīk administratīvi organizatoriskie darbi, un mācītāja darbs mūsu apstākļos nav tikai sludināšana un draudzes cilvēku aprūpe. Ir jādodomā par finansēm, par saimnieciskiem darbiem un tā tālāk. Un Dievs man parādīja, ka to var izdarīt citi. Es lasu lekcijas BPI, esmu zinātniskā darba vadītājs Kristīgās Vadības koledžā, lasu lekcijas Kristīgajā akadēmijā.

I. Hiršs uzrunā jaunus BPI studentus

Kas Jums pašam no visa, ko darāt, sagādā lielāko prieku?

Darbs ar jaunajiem. Studenti. Es viņus ļoti bieži saucu par "cālīšiem", un ir tik brīnišķīgi redzēt, kā viņi no maziem cālīšiem izaug, nostājas paši uz savām kājām un kļūst stiprāki ne tikai fiziski, bet arī nobriedušāki savos spriedumos. Man tiešām prieks redzēt, ka visa pašreizējā savienības vadība – bīskaps Pēteris Sproģis, bīskapa vietnieks Pēteris Eisāns, mācītājs Mārtiņš Balodis – ir studenti no Teoloģijas semināra paša pirmā kursa. Ja man vajadzētu pateikt savu dzīves moto, man liekas, tas būtu: "Mācīties, lai mācītu." Man ir divas sfēras, kas sagādā lielāko gandarījumu. Viena ir studenti, kuri visu laiku palīdz justies jaunam, viņi nāk pie manis ciemos, zvana sestdienas vēlā vakarā un saka: "Man rīt jāsaka svētruna, kā tu domā, vai šitā varētu teikt?" Otra sfēra ir rakstīšana – varbūt kādam noderēs pēc manis. Nemaz tik daudz vēl neesmu sarakstījis, bet man ir grāmata par Jāni Rīsu, "Reliģisko terminu vārdnīca", "Jaunās Derības grieķu – latviešu valodas vārdnīca", Minsterē izdota doktora disertācija, grāmata par Svēto vakarēdianu, vēl tipogrāfijā ir grāmata, kurā apkopoti mani referāti. Vēl gribētu uzrakstīt aptuveni kādas desmit grāmatas.

Jums ir kādreiz bijis, ka skatāties uz kādu studentu un domājat, ka viņam labāk vajadzētu darīt kaut ko citu?

Jā.

Ko tad darāt?

Pieeju viņam klāt un pasaku: "Nemācies šeit, ej un dari to, kur tava sirds." Gribat vienu piemēru?

Jā.

Ēriks Ešenvalds. Viņš mācījās Teoloģijas seminārā, bet sirds viņam bija pie mūzikas. Tad es biju tas, kurš viņam teica: "Ērik, šī nav tava vieta."

Kā savienības jauno vīziju izdzīvojat savā ikdienas dzīvē?

Vispirms gribu teikt, ka vīziju atbalstu. Tas varbūt bija viens no pēdējiem iemesliem, kas man lika Pēteri (Sproģi, aut.) atbalstīt. Domāju, ka šī vīzija nav nekas jauns, tas ir mēģinājums koncentrēt draudzes un tieši mācītājus uz kristocentrisku, misionālu domāšanu. Līdz šim savienības darbībā tā nebija. Būs smagi un grūti izmainīt esošo garīdznieku domāšanu, jo mums jau visiem liekas, ka esam labi, ko tad mēs par kristocentriskumu domāsim. Bet uzskatu, ka virziens ir ļoti pareizs, un atbalstu bīskapu. Ja domājam par kristocentrisku virzienu, tas, protams, ļoti ātri var palikt tikai par saukli, bet, ja gribam to patiesi iedzīvināt, jāpanāk, ka garīdznieki, kuri vada draudzes, saprot, ka viņiem pirmajiem ir jābūt kristocentriskiem. Ja domāju par to, vai es esmu kristocentrisks, tad jāatzīst, ka tur vēl Kristus ir daudz darba. Šis ir virziens, kur vienmēr var iet dziļāk un tālāk. Gribētu iet soli tālāk. Mēs bieži runājam, ka Kristus jābūt centrā, Viņam jābūt pirmajā vietā, bet Kristus jau nav stūrī ielikts etalons, pie kura pieejam un piemērāties, Viņš nestāv un negaida mani ar manis radītu programmu, lai to svētītu. Man liekas, Kristus nav jābūt manā dzīvē pirmajā vietā, kas tad būs otrajā? Kristus nav ceļa rādītājs, bet ir vide. Tāpat kā zivij ūdens, kristietim – Kristus. Uz to man jātiecas.

Kas Jums šķiet būtiskais?

Kur?

Visur.

Vai... tas man liekas ir tāds jautājums... nevaru uzreiz atbildēt. Strīpojiēt to jautājumu, jo nevaru atbildēt.

Kāpēc?

Nezinu. Es zinu tādas gudras un pareizas atbildes. Man tagad vajadzētu kaut ko teikt par Kristu, par Kristus mīlestību, žēlastību, par to, kā Viņš mani sargājis un vadījis. Es tā negribu teikt, nevis tāpēc, ka tā nebūtu, bet tāpēc, ka man tas liekas sekli un pliekani. Tas ir teoloģiski filozofisks jautājums, par ko nekad neesmu domājis.

Varētu stundām stāstīt par to, kas manā dzīvē ir noticis, par to, kā atradu savu dzīvesbiedri tad, kad mana pirmā sieva bija mirusi ar vēzi. Man tagad ir brīnišķīga sieva, desmito daļu nevarētu izdarīt, ja viņa mani nebalstītu. Viņa bija tā, kas man pavisam grūtā brīdī palīdzēja no visām bedrēm izkulties, arī no sarūgtinājumiem un sasāpinājumiem. Viņa bija tā, kas mani mudināja mācīties teoloģiju. Tas man ir būtiski, ka man dzīvē blakus ir tāds cilvēks. Dievs tik brīnišķīgi ir devis, ka man apkārt ir tik fantastiski cilvēki, kuri palīdzējuši, atbalstījuši, vadījuši. Tas ir būtiski? Ir.

Vai ir būtiski, ka skatos atpakaļ dzīvē, un tur ir tik daudz cilvēku, kurus es esmu sāpinājis? Domāju, ka arī saviem vecākiem esmu nodarījis pāri, neesmu bijis viņiem labs dēls, starp citu – vienīgais. Man ir bijušas savas domas, savs ceļš un bieži vien neesmu sapratis viņus. Bet viņi mani ļoti mīlēja. Man ir ļoti būtiski, ka vismaz tagad to esmu sapratis. Kas dzīvē ir galvenais? Pateicos Dievam par šo laiku, kurā dzīvoju, domāju, ka kaut kur viņš mani ir varējis lietot, kaut kur esmu bijis ļoti spurains, pretojies viņam. Jaunībā nebiju nekāds izcilis labais kristietis. Tad nu man jāsaka Mateja draudzes bijušajam diriģentam Jānim Ezeriņam liels paldies. Vēlāk es viņam teicu: "Brāli Ezeriņ, Jūs taču toreiz nemaz nedrīkstējāt ļaut man kori diriģēt. Mans dzīves veids nebūt nebija kristieša cienīgs." Tad šis vecais vīrs, viņam asara bira, teica: "Ilmāriņ, a kur tu būtu, ja es tevi toreiz nebūtu pievācis?!" Tas man bija ļoti būtiski, ka bija cilvēks, kurš mani "pievāca", kad principā viņam vajadzēja pateikt: "Nē, tu te nedrīksti būt!"

Viņš man ļāva kori diriģēt. Laikam tāpēc, ka zināja, ka tas man ļoti patīk. Domāju, ka Dievs mani brīžiem ir nepelnīti ielicis tādā polsterētā kastē. Jā, ļāvis arī sasisties. Bet tie zilumi ir bijuši nenozīmīgi, tie aizvainojumi un sarūgtinājumi – tas taču bijis nenozīmīgi. Bet es neesmu atbildējis uz jautājumu, runāju un domāju, un nezinu, kā vispār definēt to, kas ir būtiski un kas nav.

Jums ir kādas vājības?

Man tagad ar humoru atbildēt vai nopietni? Esmu laikam iekš tādās nopietnas runāšanas. Vai man ir vājības? Domāju, ka neviens nevarētu pateikt, ka viņam tādu nav. Varbūt mēs neapzināmies, varbūt, ka jānāk kaut kādām vētrām, kas samutuļo mūsu dzīvi, un tad sākam apzināties, ka neesam tik visspēcīgi, kā mums brīžiem liekas. Vakar Āgenskalnā (intervija notika 05.11.2012., aut.) runāju par tēmu, ka Jēzus saka uz saviem mācekļiem: "Jūs, mazticīgie." Domāju, ka mēs visi esam mazticīgi, ka par maz paļaujamies uz Viņu. Esmu piedzīvojis, ka Dievs ir tik liels, ka Viņš var mūsu vājības pārvērst par uzvaru. Kas mums liekas zaudējums, to Viņš pārvērs uzvarā. Bet vai man ir vājības? Protams, ne viena vien...

Jau pieskāros pie savas jaunības, tajā laikā, nezinu, vai to man vajadzētu teikt, vai nē... Katrā ziņā, bija laiks, kad kristīgu dzīvi nedzīvoju, skaitījos draudzē, nācu uz dievkalpojumiem, bet šad un tad mīlēju arī iedzert alkoholu. Nebiju nekāds milzīgs dzērājs, bet... Un es sapratu, ka tas nav pareizi, bet nevarēju no tā tikt vaļā. Teicu: "Nē, es vairs tā nedarīšu", tik un tā no tā nevarēju atbrīvoties. Un tad bija brīdis, kad gāju gar Jūrmalas šoseju, lija lietus un es lūdzu Dievu: "Kungs, esmu vājš, es nevaru, es padodos." Un tad Viņš man teica: "Tev arī nekas nav jādara. Es visu esmu izdarījis." No tā brīža man vairs nav bijušas problēmas. Tad arī sapratu, ka Dievs no mums prasa, lai mēs būtu vāji. Tas, ko esam Viņam parādā, ir, ka atzīstam Viņa priekšā: "Dievs, es nevaru, esmu vājš." Un tad Viņš var parādīties stiprs. Man ir daudzas lietas, ko Dievs man ir mācījis un rādījis, lai nolieku to lielumu uz leju. Nedomāju, ka esmu tik ideāls kristietis, tā jau ir – deguns pacēlas uz augšu, un brīžiem liekas – nu jau tu esi pārāks par citiem. Tad Dievs tevi noliec uz leju.

Ja runājam par cilvēciskām vājībām, tad man ļoti patīk braukt ar mašīnu. Ja varētu, ļoti labprāt sēstos un brauktu riņķī ap

I. Hiršs ar dzīvesbiedri

savienības namu. Ar sievu tērējam ļoti daudz savu līdzekļu, lai kaut kur aizbrauktu. Mēs ar mašīnu esam izbraukājuši visu Eiropu. Dažus gadus atpakaļ piecās nedēļās nobraucām 11 500 kilometru. Es viens pats pie stūres. Tā kā ceļojam divatā, esam pilnīgi brīvi, kad gribam – braucam, kad gribam – apstājamies. Šovasar divreiz bijām Vācijā. Kas man sagādā relaksāciju, ir ūdens, kalni un teoloģiskas grāmatīņas. Mana dzīvesbiedre zina, ka tad, kad man ir slikts garastāvoklis, esmu piekusis un mēs kaut kur ārzemēs ejam pa pilsētu, viņa mani ievē grāmatnīcā un saka: "Nu, paskaties grāmatas, es pasēdēšu."

Paldies par sarunu!

Beigas, ja? Es nupat tikai sāku iešvunkāties.

Sagatavoja **Evija Mileiko**

Pievienojies BPI Timoteja skolai!

Kopš 2012. gada februāra BPI Timoteja skola piedāvā divgadīgu apmācību draudžu svētdienskolotājiem un Bērnu kalpošanas darbiniekiem. BPI Timoteja skola ir vieta, kur gūt stiprinājumu, garīgi pieaugt un meklēt ceļus, kā efektīvi aizsniegt bērnus.

Ko par mācībām BPI Timoteja skolā stāsta pirmās dalībnieku grupas pārstāvji?

Inga Markute, kalpo Jelgavas baptistu draudzes svētdienskolā un Ziedkalnes draudzes svētdienskolā:

“Timoteja skolā daudz iegūstu no tā, ka pasniedzēji rāda dažādas metodes, kā strādāt ar bērniem, esmu guvusi padziļinātu Bībeles izpratni. Mans lielākais ieguvums ir cilvēki, ko esmu varējusi iepazīt. Šeit varam viens par otru aizlūgt un dalīties pieredzē. Citiem iesaku

mācīties Timoteja skolā, lai labāk iepazītu bērnus, lai gūtu stiprinājumu ticības dzīvei un apliecinājumu tam, ka darbs ar bērniem ir nozīmīgs.”

Ketrina Ieviņa kopā ar vīru Ilvaru Ieviņu veido jaunu draudzi Ropažos:

“Timoteja skolā nav tikai “sausā” teorija, bet tiek meklēts veids, kā uzrunāt cilvēka sirdi. Mūs māca domāt pašiem, un netiek dotas pareizās vai nepareizās atbildes, lai mēs mācītos paši saklausīt, ko Dievs katram personīgi saka par kalpošanu Viņam un bērniem. Mācības ir ļoti interesantas un atraktīvas. Ir tik

dažādi lektori, ka vienmēr ir jauni atklājumi un kalpošana bērniem tiek apskatīta no dažādām pusēm. Man līdz šim nav bijusi tieša saistība ar Evaņģēlija nešanu bērniem, bet Dievs man ir mācījis iemīlēt šo kalpošanu. Man viss ir kā liels piedzīvojums. Iesaku mācīties Timoteja skolā gan tiem, kas tikko uzsāk kalpošanu, gan tiem, kas ir jau pieredzējuši bērnu kalpotāji. Timoteja skola palīdz tiem, kas vēl ir meklējumos, ieraudzīt ceļu un nospraust mērķus, kā arī dod jaunu, svaigu skatījumu pieredzējušiem kalpotājiem.”

Novembrī sākusies pieteikšanās grupai, kas mācības BPI Timoteja skolā uzsāks 2013. gada februārī.

Ja arī Tu vēlies saņemt, lai dotu tālāk, un mācīties, lai mācītu citus, gaidām Tavu pieteikumu! Pieteikšanās un atsauksmju anketas vari saņemt, rakstot uz e-pastu: timotejaskola@lbds.lv vai zvanot 27799165.

Papildus informācija par BPI Timoteja skolu un pieteikšanos: www.bpiriga.lv.

Materiālu sagatavoja **Iveta Rudoviča**

Svētdienskolotāju Gadskārtējā pārskata konference

LBDS Svētdienskolu apvienība ielūdz **KATRU** svētdienskolotāju un bērnu kalpošanas darbinieku uz **Gadskārtējo pārskata konferenci**, kas notiks **2013. gada 12. janvārī plkst. 11:00-16:00 Āgenskalna baptistu dievnāmā, Rīgā, Mārupes ielā 14**. Priecāsimies konferencē satikties arī ar draudžu mācītājiem.

“Kādu **KATRS** dāvanu saņēmis, ar to kalpojiet .., lai visās lietās Dievs tiktu pagodināts caur Jēzu Kristu.” (1. Pēt. 4:10-11)

Atsaucoties šim aicinājumam, kuru Dievs izteicis caur apustuļi Pēteri, konferencē aplūkojamie jautājumi un plānotās iespējas būs šādas:

KATRA ATBILDĪBA

Kopīgi aktualizēsim SA vīziju, mērķus un uzdevumus.

Atskatīsimies uz iepriekšējā gadā veikto, kā arī apstiprināsim galvenos virzienus SA nākotnes redzējumā, kas saskaņoti ar kopīgo LBDS vīziju un tika prezentēti 2012. gada 3. oktobrī LBDS vadības un nozaru darba sanāksmē.

Apstiprināsim SA jauno Nolikumu.

Apstiprināsim SA padomi šādā sastāvā: Estere Roze, Dace Freivalde, Iveta Rudoviča, Ruta Majevska, Elza Roze, Dace Šūpule, Mārcis Ziverts, Juris Grigs, Lidija Ēce, Zilgma Atvara. Par padomes goda locekļiem apstiprināsim Sarmīti Fībigu un Aivaru Šķuburu.

Apstiprināsim un svētīsim darbam jaunievēlēto LBDS Svētdienskolu apvienības vadītāju Esteri Rozi.

KATRA BALSS

Vienosimies kopīgā Dieva slavēšanā dziesmās un sadraudzībā, ieskandinot **2013. gada 1. maija bērnu un jauniešu Dziesmu dienas 15 gadu jubilejas koncerta** repertuāru.

KATRA SIRDIS

Atvērsim savas sirdis Dieva Vārdam, mūzikai, aizlūgšanām un liecībām.

Atjaunosim savu solījumu kalpot bērniem ar Kristus vēsti un darīt to Dieva žēlastībā un Viņa godam.

Dalības maksa: piesakoties līdz 2013. gada 5. janvārim, Ls 2 personai; pēc 5. janvāra Ls 3. Būs siltas pusdienas un kafija. Maksa par nošu komplektu: Ls 1.

Pieteikšanās: aizpildot elektronisko pieteikšanās anketu, kas atrodama LBDS Svētdienskolu apvienības mājas lapā: <http://svetdienskola.jimdo.com>, vai zvanot pa tālr. 26091697 vai 29759709, vai rakstot uz e-pastu: sa@lbds.lv

Gaidām pārstāvjus no **KATRAS** LBDS svētdienskolas!

Dieva svētības vēlot,

Svētdienskolu apvienības Padome

KALPOŠANA

“Athletes in Action”

Jēzus saka: “Man ir dota visa vara debesīs un virs zemes, tāpēc ejiet un dariet par mācekļiem visas tautas...” (Mat. 28:18-20) Tas ir Jēzus Kristus dots uzdevums ikvienam Viņa sekotājam, neatkarīgi no tā, kur dzīvojam, neatkarīgi no mūsu nodarbošanās vai jebkura cita faktora. Jēzus mūs aicina turēt visas Viņa pavēles un mācīt citiem visu to, ko Viņš mums ir mācījis, ja mēs Viņu patiešām mīlam (Jņ. 14:15), stāsta **Gunita Tālberga**, organizācijas “Agape Latvija” darbiniece, kas šajā gadā piedalījās Londonas Olimpiskajās spēlēs kā sporta kapelāne.

Kāds bija iesākums Tavai kalpošanai kustībā “Athletes in Action”? Kāpēc tieši sports?

Man jau kopš bērnības ir patīcis sports. Pusaudža gados es iepazinu Jēzu, bet tikai laikā, kad uzsāku studijas Latvijas Sporta pedagoģijas akadēmijā, manas attiecības ar Jēzu kļuva personīgas. 2007. gadā es uzzināju par vispasaules kristīgo kustību “Athletes in Action”, un kopš tā laika Dievs man aizvien vairāk atklāj un māca to, cik brīnišķīgos veidos sportu var izmantot, lai mācītu cilvēkiem par Jēzu. Sports, tāpat kā mūzika, ir valoda, kurā spēj komunicēt dažādu tautību, dažādu vecumu un dažādu dzimumu cilvēki. Kopš 2011. gada es strādāju pilna laika misijas darbu organizācijā “Agape Latvija”, lai attīstītu kustības “Athletes in Action Latvija” darbību – starpkonfesionālu kalpošanu sporta jomā Latvijā. Mūsu vīzija ir vismaz viens paties Kristus sekotājs katrā sporta veidā un katrā komandā visā Latvijā un visā pasaulē. Paties Kristus sekotājs būs pavairoties spējīgs un savā ikdienā uzņemsies iniciatīvu darīt citus (sportistus, trenerus, tiesnešus, līdzjutējus u.t.t.) par Kristus mācekļiem, neatkarīgi no tā, vai sporta dzīvē viņš ir iesaistīts profesionālā vai vaļasprieka līmenī.

Ko nozīmē būt sporta kapelānam? Ar ko viņi nodarbojas?

Man uzdevums ir izmantot Dieva dotās iespējas, lai cilvēkiem sporta pasaulē liecinātu par Jēzu. Tiem, kuri pazīst Jēzu, es palīdzu iepazīt Viņu vēl labāk un saprast to, kā ticība Jēzum spēj mainīt gan viņu ikdienas dzīvi, gan darbošanos sportā. Augsta līmeņa sportistiem jo īpaši ir daudz dažādu izaicinājumu – paaugstināts spriedzes līmenis, dažāda veida bailes un uztraukums, nepieciešamība pēc augsta līmeņa spējas koncentrēties, vajadzīga spēja kontrolēt savas emocijas u.t.t. Pat kristieši ne vienmēr aptver to, ka Dievam pats galvenais ir mūsu sirds veidošana un ticības stiprināšana - katru problēmu Viņš spēj pārvērst par iespēju. Viņš ir ieinteresēts katrā mūsu ikdienas solī. Diemžēl daudziem sporta pasaulē Dievs ir tikai talismans, kuram palūgt, lai izdodas labi nostartēt sacensībās. Viens no svarīgākajiem izaicinājumiem manā ikdienā ir iedrošināt kristiešus uzņemties iniciatīvu

Londonas Olimpiskajās spēlēs, turot Olimpisko lāpu kopā ar “Athletes in Action” Rietumeiropas darbinieku Bredu Bārtsu

liecināt citiem par Jēzu un apmācīt viņus, kā to darīt. Tādēļ es pati joprojām daudz mācos, lai varētu apmācīt citus.

Šajā vasarā Tu piedalījies Londonas Olimpiskajās spēlēs.

Jā, šajā vasarā kopā ar aptuveni 140 sporta kapelāniem no visas pasaules pirmo reizi piedalījies “Athletes in Action” organizētajā misijas projektā Londonas Olimpiskajās spēlēs. Misijas projektus Olimpisko spēļu laikā “Athletes in Action” organizē jau kopš 1992. gada Barselonas Olimpiskajām spēlēm. Šādos projektos sporta kapelāniem ir vairāki mērķi: veidot kontaktus, iepazīties ar sportistiem, treneriem un citiem darbiniekiem, kas darbojas augsta līmeņa sportā; izmantot Dieva dotās iespējas liecināt par Jēzu cilvēkiem, kuri ir atvērti šādām sarunām; iedrošināt kristiešus, Olimpisko spēļu dalībniekus, caur sarunām, kopīgām Bībeles studijām, aizlūdzot par tiem un aicinot tos izmantot Dieva doto platformu, lai apliecinātu citiem savu ticību Jēzum. Arī man šis laiks Londonā bija brīnišķīga Dieva dota iespēja gūt pieredzi no citu valstu darbiniekiem, augt savās personīgajās attiecībās ar Jēzu un kalpošanas prasmēs, kā arī iepazīt vairākus Latvijas Olimpiskās delegācijas pārstāvjus, lai turpinātu sadarbību ar tiem, atgriežoties Latvijā.

Kā “Baptistu Vēstneša” lasītāji Tevi var atbalstīt?

Oktobra sākumā “Athletes in Action” brīvprātīgie darbinieki sadarbībā ar “International Sports Coalition” Latvijā organizē apmācības konferenci vadītājiem no dažādām draudzēm, kuri vēlas savās draudzēs uzsākt kalpošanu sporta jomā un pielietot sportu misijas mērķiem. Mēs ticam, ka Latvijā būs arvien vairāk aktīvu kristiešu, kuri skatīsies uz sportu ar Mūžības perspektīvu, tādēļ ceram arī turpmāk šādas konferences organizēt katru gadu.

Ja Tēv ir vēlēšanās iesaistīties kalpošanā sporta jomā vai uzzināt par to vairāk, informāciju var meklēt www.agape.lv

Sagatavoja **Dace Lektuere**

Jauniešu vadītāju skola

Mērķis: sagatavot, atbalstīt un izaicināt draudžu jauniešu kalpošanas vadītājus un komandas dzīvot kā Kristus mācekļiem un darīt par Kristus mācekļiem jauniešus savā apkārtnē.

JVS 2013. gadā notiek četras nedēļas nogales

1. - 3. februāris, 15. - 17. marts, 11. - 13. oktobris, 8. - 10. novembris

Tu un tava komanda mācīsieties par kalpošanas jomu līdzsvarošanu, komandas kopīgu kalpošanu, kalpošanas pamatiem un vadītāju pavairošanas nozīmīgumu;

Jūs piedalīsieties grupu diskusijās, pielūgsmē, sadraudzībā, savas kalpošanas izvērtēšanā un mērķu izvirzīšanā;

Tu un Tava komanda tiks sagatavota, atbalstīta un izaicināta vēl labāk kalpot Kristum savā draudzē un apkārtnē.

Jauniešu vadītāji tiksies vēl četras reizes gadā savos reģionos, lai viens otru stiprinātu, aizlūgtu, atbalstītu un izvērtētu savu izvirzīto mērķu īstenošanu.

Dalības maksa: Ls 100 personai par visu apmācību (pieejamas stipendijas)

Mācoties Jauniešu vadītāju skolā, sāku apzināties, cik liela loma ir labai komandai. Visu laiku tikām izaicināti vērst savu skatījumu arī uz jauniešiem, kuri vēl netic Kristum. JVS iesaku ikvienam jauniešu vadītājam, kā arī jauniešiem, kuri draudzē un ārpus tās vēlas kalpot citiem jauniešiem. Arī šobrīd, veidojot jaunu draudzi un strādājot ar jauniešiem Rīgā, joprojām pielietoju vairākus principus no JVS. – Edgars Deksnis, LBDS sludinātājs, JVS 2006. gada dalībnieks

Vairāk informācijas: Gatis Jūrmalis, mob. 221 19593 gjurmalis@jvlatvia.lv

Organizē:

jauniešu virzība

sadarbībā ar LBDS Jaunatnes apvienību

Man ir palaimējies

Baltijas Pastorālā institūta 1. kursa students **Andris Reigass** (Rīgas Mateja draudze) intervijā stāsta par savu dzīvi, ticību un ceļu pie Dieva, kas iesākās cietumā.

Iepazīstiniet, lūdzu, ar sevi!

Esmu dzimis Rīgā, strādnieku ģimenē kā vienīgais bērns. Mani vecāki nebija ticīgi. Diemžēl tēvs bija alkoholiķis. Mājās atmosfēra nebija laba, bija skandāli, pat roku palaišana. Māte to pacieta, bet nepameta tēvu. Tēvs bija bijušais sportists, bokseris un, kad bija skaidrā, bija labs cilvēks, labs sava aroda meistars, bet strīpu visam pārvilka kārtējā dzeršana, tad atkal slimnīca, zāļošana mēneša garumā, tad atkal mazliet skaidrā un pēc brīža viss no gala.

Skolā neizcēlos ar labu mācīšanos un uzvedību. Nepatika nekas no tās kultūras, kas valdīja sabiedrībā, viss likās pelēks un par etalonu uzskatīju Rietumus. Redzot apkārtējās dzīves atmosfēru un nezinot, kādus mērķus būtu pareizi izvēlēties, lai iekļautos padomju sistēmā, nemanot nogāju no ceļa. Uzskatīju, ka vienīgā izeja ir protests – pret visiem, ka visu vajag noliegt, uzskatot “normālos” cilvēkus par jocīgiem, vājiem un pat par pamuļķiem. Manas vajadzības ikdienas dzīvē bija drēbes, mūzika – un viss tikai no Rietumiem. Apmēram no 14 gadu vecuma sāku spekulēt, pērkot un pārdodot ārzemju drēbes, mūzikas diskus. Parādījās nauda un izklaides, iesāku lietot spirtotos dzērienus, smēķēt. Tas viss strauji pieņēmas spēkā un drīz vien, būdams vēl nepilngadīgs, dzērumā izdarīju noziegumu, tad vēl vienu un tiku aiz restēm. Cietums nepāraudzina, bet vēl vairāk visu pasliktināja. Kopumā, ar maziem pārtraukumiem, cietumos pavadīju 19,5 gadus.

Kā Jūs iepazīnāties ar Kristu?

1997. gadā, kad nokļuvu pēdējo reizi cietumā, būdams apsūdzēts noziegumā, ko nebiju izdarījis, iepazinu Dievu. Nekādi nespēju pierādīt, ka neesmu vainīgs tik smagā noziegumā, sapratu, ka šoreiz ir viss ... Biju satriekts līdz sirds dziļumiem! Tad kamerā ienāca kāds vīrs, ar kuru kopā ne reizi vien bijām cietumos, un sāka stāstīt par Dievu. Doma vienkārša – ja tu tik tiešām esi bez vainas, tad tev var palīdzēt vienīgi Dievs. Es pieņēmu šo ideju, jo citas iespējas jau nebija. Sākām lasīt Evaņģēliju, lūgt Dievu. Tā pamazām arvien nopietnāk mani sāka uzrunāt lasītais un šī vīra skaidrotais. Vakaros pirms miega iesāku pamazām pats lūgt un ar katru reizi ilgāk, darot to ticībā.

Brīnumainā kārtā Vārds tik spēcīgi sāka darboties, ka atklāju, ka esmu pilnīgi sliktis. Ieraudzīju sevi tik sliktā gaismā, ka nevarēju no sirdēstiem novaldīt asaras. Es izjutu vajadzību lūgt Dievu piedot man un izlūgties piedošanu cilvēkiem, kuriem biju nodarījis

pāri. Atklāju, ka nemaz tik nevainīgs neesmu savā lietā un atklāti teicu Dievam: “Tu labāk zini, kas tur notika, es pilnīgi nododu sevi Tavās rokās un, ja esmu vainīgs, sodu neliedzos.” Kādā vēlā vakarā, stāvot pie loga un lūdzot, pēkšņi saņēmu atbildi sirdī, ka viss būs labi! Nekas apkārt nemainījās, tās pašas drūmās sejas, mūri, bet es biju laimīgs! Es ticēju. Es nosolījos Dievam, ja gadījumā tiešām viss beigsies labi, es pilnībā izmainīšu savu dzīvi.

Tad sāka norisināties brīnumainas lietas. Kaut arī mani atzina par vainīgu un piesprieda 8,5 gadus, es nezaudēju ticību un pēc dažām nedēļām redzēju sapni: eju pa zonas lielo dzīvojamo telpu un rādu visiem dokumentu, kurā mans termiņš ir 2,5 gadi. Protams, šo sapni izstāstīju visiem, kam vien varēju. Neticami, bet pēc diviem ar pusi mēnešiem mani pēkšņi izsauca uz apelācijas tiesu, tā atcēla spriedumu, atzīstot mani par nevainīgu noziegumā, bet atzina par vainīgu huligānismā un piesprieda ... 2,5 gadus! Sapnis piepildījās, un tas man lika vēl jo vairāk ticēt. Kamēr gaidīju tiesu, iepazinu arī Jēzu, nožēloju visus grēkus un pieņēmu Viņu par Kungu. Tad atlika tikai nosēdēt tos atlikušos mēnešus un izgāju brīvībā. Vēl zonā esot, nokristījos, biju dedzīgs, visiem sludināju Labo Vēsti, sāku studēt Bībeli.

Kā nonācāt līdz studijām BPI?

Iesākās jauna dzīve, un nebija nekādu šaubu, ka es piederu Dievam. Iekārtojos labā darbā par sagādes daļas vadītāju LIDO gaļas pārstrādes uzņēmumā. Dievs tā kārtēja, ka man uzticējās vadība un biju savā vietā, laimīgi raudzījies nākotnē. Tad man atklāja hepatītu C. Ļoti pārdzīvoju un sāku lūgt pēc dziedināšanas. Dievs darīja neticamo, un ārstam bija jābrīnās, ka esmu vesels. Nodibināju ģimeni, 46 gadus kļuvu par tēvu. Izbaudīju visus tēva priekus, audzinot un lolojot meitiņu. Ņēmu kredītus mājai, mašīnām. Pie Dieva atgriezās arī mana māte un bija ļoti laimīga, ka esmu labojies. Saņēmu atbildi no Dieva, ka man ir jāsludina Vēsts cietumā, un sāku kalpot kā brīvprātīgais kapelāna palīgs. Lielu prieku deva puisi liecības, kas, dzirdot manu liecību par izmainīto dzīvi, arī pieņēma Jēzu. Palīdzējām no LIDO ar pārtiku daudzām kristīgām organizācijām, kalpoju savā draudzē par kārtībnieku, bet tādas patstāvīgas kalpošanas, kur degtu mana sirds, nebija.

Taču pamazām mani ievilka atpakaļ pasaulīgā dzīvē. Uz baznīcu gāju un no ārpuses viss izskatījās normāli, bet sirdī ienāca pasaules rūpes un problēmas, kuras mēģināju risināt bez Dieva palīdzības. Biju vairākas reizes aicināts uz BPI Atvērto durvju

dienu, bet lēmumu par studijām nespēju pieņemt, jo bija darbs, kredīti, ģimene. Darbā vairs neguvu gandarījumu, jo sirdi urdīja nemiers par to, kā pavadu savu dzīvi. Patiesi prieks un jēga bija tajos brīžos, kad kopā ar brāļiem Kristū varēju meklēt Dievu. Ļoti daudz garīgās atziņas esmu ieguvis no saviem draugiem Elmāra (Elmārs Mažolis, Rīgas baptistu Bēteles draudzes sludinātājs) un Eināra (Einārs Vanags, Tērvetes un Ziedkalnes dr. sludinātājs). Arvien pieaugošajā nemierā sāku apsvērt iespēju mainīt dzīvi, bet pietrūka spēka un drosmes, lai spertu pirmo soli. Tad savās rokās iniciatīvu pārņēma pats Kungs un sāka visu kārtot. Bija daudz skumju brīžu, jo ieilgušās nesaskaņas ģimenē beidzās ar šķiršanos, darba devējs arī uzteica, pavadīju Mūžībā māti, bet tad pēkšņi attapos un šajā tumšajā periodā sāku saredzēt gaismu. Tā bija mīlestība, pāri plūstošā Dieva mīlestība. Es atkal kritu Kunga priekšā, patiesi visu nožēloju un saņēmu atbildi, ka tas viss man nāks par labu.

Dievs mani sūtīja pie bezpajumtniekiem sludināt Labo Vēsti. Arī cietumos kalpoju regulāri un prieks redzēt, ka vīri mainās. Palīdzība grūtdieniem un tiem, kam satriekta sirds, ir man tuva un mīļa kalpošana. Esmu sapratis, ka tādā veidā Kungs strādā pie manis, mācot mani mīlēt cilvēkus un būt pazemīgam. Tad kādā reizē tikos ar bīskapu Sproģi un, izstāstījis savu situāciju, lūdzu padomu, kā rīkoties. Neticami, bet pēc neilgām pārrunām, tiku aicināts uz BPI. Tas viss notika ātri, paldies bīskapam un BPI vadībai par uzticēšanos, par reālu palīdzību.

Kas Jums šķiet grūtākais šajās studijās?

Esmu laimīgs, ka atrodos šajā brīnišķīgajā kolektīvā! Varētu daudz un pamatoti uzteikt to pozitīvo, ko BPI kolektīvs ir sagatavojis, lai studenti justos šeit tik pieņemti. Apmācības process ir pārdomāts, un pasniedzēji – vislabākie! Pēc visiem maniem dzīves likločiem esmu tik labā un žēlastības pilnā vidē, ka varu nemītīgi par to slavēt Kungu. Man patīk viss, ko māca, jo tas ir ļoti profesionāli un lietderīgi, bet, pats galvenais, tiek pamatots Bībelē. Šeit sagatavo vadītāju, audzina pazemību, pilnveido raksturu, rāda mērķi, iedvesmo, rūpējas un galvenais – mīl tevi! Brīžiem galva plīst pušu, jo ir daudz

Andris Reigass

Īsta brīvība

jāpiepūlas, gatavojot mājas darbus, analizējot dažādās tēmas un iesaistoties diskusijās. Man pagrūti iet ar Bībeles studijām, jo jautājumi tiek uzdoti man neierastā veidā, prasot dziļi analizēt un studēt. Pašam likās, ka daudz jau zinu, bet tagad Veco Derību redzu pavisam citā gaismā. Šīs studijas mūsu galvās "urķē" Studiju daļas vadītāja Līva Fokrote, kura mīļi sauc mūs par "saulēm". Viņa arī vada visu procesu un nemitīgi mums atgādina par uzdoto, skubina un stostē, bet dara to mīlestībā un pazemībā. Mums ir paveicies!

Kas Jums sniedz gandarījumu mācībās?

Gandarīts esmu par visu, bet īpaši par pasniedzējiem Ilmāru Hiršu un Edgaru Maži, kas pasniedz Veco Derību, Jauno Derību, homilētiku, Jaunās Derības teoloģiju. Pilnīgi jauna lieta man bija mentorings, ko vada Igors Rautmanis. Es visu savu dzīvi esmu centies domāt par savu raksturu – kā to labot, bet te atnāk vīrs, un jau pēc dažām lekcijām atklāj man to, ko mēģināju visu mūžu izlobīt! Spēcīgs un ļoti aktuāls priekšmets.

Kas ir tas, ko Jūs uzskatāt par savu "darba lauku"?

Kā jau minēju, mans darba lauciņš ir cietumnieki, grūtdieņi un visi, kam satriekta sirds. Dot cietumniekiem cerību un reāli palīdzēt neatgriezties vairs cietumā – tas ir galvenais, par ko man sāp sirds. Apmēram redzu darba aprises. Draudzēm vajadzētu sākt konkrētu palīdzību šai ļaužu grupai, tad arī svētība nāks par tām. Cietumnieki ir īpaša kategorija, kam ir jāvelta liela uzmanība. Nedrīkst apmierināties ar to, ka uzvaram zupu un iedodam kādu *humpalu* grūtdieņiem. Cilvēks dzīvo uz ielas, smagos necilvēciskos apstākļos, pamests, bēdās. Viņš pats nevar izkulties, viņš šādos apstākļos nespēj dzirdēt par Dievu un runāt par mīlestību. Draudzēs maz runā par to, jo tas nav patīkami, tas prasa *iespringt*, būt gataviem kaut ko upurēt. Atgādināšu Mateja evaņģēlija 25:36-42. Kad mūs atraidīs Kungs, tad būs raudāšana un zobu trīcēšana. Jālūdz un jāpārdomā savs pašreizējais stāvoklis, kamēr vēl nav par vēlu!

Man ir palaimējies, ka varu kaut ko reāli jau tagad darīt, sūtot šos grūtdieņus uz kristīgiem atjaunošanās centriem, kuros palīdz, atjaunojot viņus kā cilvēkus, kā arī strādājot ar Dieva Vārdu. Rezultāti ir pārsteidzoši.

Sagatavoja **Dace Lektuere**

Kopš LMT izsludināja tarifu "Brīvība", paziņojumi Madonas draudzē par "Īsta brīvība" konferenci ir bijusi tīrā izprieca! LMT mums saka: "Izvēlies brīvību! Neskaiti minūtes! Iegūsti sarunu brīvību!" Cilvēkam, kurš saka ziņojumu baznīcā, ir lieliska iespēja apspēlēt vārdu "brīvība" un aicināt cilvēkus pārdomāt, ko šis vārds nozīmē. Protams, katram cilvēkam ir sava brīvības definīcija un sava ideja par to, no kā viņš gribētu atbrīvoties. Atvēršanās programma "Īsta brīvība" nav vieta, kur risināt intelektuālas vai filozofiskas debates par brīvības patieso nozīmi. Drīzāk tā ir iespēja atklāti un godīgi atzīt savas sāpes, sliktos ieradumus un emocionālos šķēršļus, kas tur mūs gūstā. Šajā programmā mēs varam atbalstīt viens otru, tiecoties pēc Jēzus piedāvātās brīvības no atkarībām. "Īsta brīvība" ir ceļš, kas sastāv no tiem pašiem divpadsmit soļiem, kuri tiek lietoti tradicionālās atvēršanās programmās, kā piemēram AA. Lielākā atšķirība ir tā, ka AA "augstākais spēks" "Īstā brīvībā" ir Jēzus Kristus. Programmas autori pētīja Bībeli, lai redzētu, kas tajā teikts par atvēršanās procesu, un atklāja, ka divpadsmit soļi precīzi atspoguļo astoņus principus, kurus lasām Jēzus Kalna sprediķī.

1. Es atzīstu, ka neesmu Dievs. Es atzīstu, ka nespēju pārvarēt savu tieksmi rīkoties nepareizi un ka manu dzīvi ir grūti mainīt. "*Laimīgi garā nabagie.*" (Mateja 5:3)
2. Es no sirds ticu, ka Dievs ir, ka es esmu Viņam nozīmīgs un ka Viņš spēj man palīdzēt atvēršoties. "*Laimīgi apbēdinātie, jo viņus mierinās.*" (Mateja 5:4)
3. Es apzināti nolemju savu dzīvi un gribu pilnībā uzticēt Kristus gādībai un vadībai. "*Laimīgi lēnprātīgie.*" (Mateja 5:5)
4. Es godīgi sevi pārbaudu. Es atzīstu savas vainas sev, Dievam un kādai uzticības personai. "*Laimīgi sirdsšķīstie.*" (Mateja 5:8)
5. Es labprātīgi pakļaujos visām pārmaiņām, ko Dievs grib veikt manā dzīvē, un es pazemīgi lūdzu Viņu atbrīvot mani no rakstura trūkumiem. "*Laimīgi izsalkušie un izslāpušie pēc taisnības.*" (Mateja 5:6)
6. Es izvērtēju visas savas attiecības. Es piedodu tiem, kas mani ir sāpinājuši, kā arī atlīdzinu citiem nodarīto ļaunumu, ja vien tas nekaitē viņiem vai kādam citam. "*Laimīgi žēlsirdīgie.*" (Mateja 5:7) un "*Laimīgi miera nesēji.*" (Mateja 5:9)
7. Es ik dienas veltu laiku vienatnei ar Dievu, lai pārbaudītu sevi, lasu Bībeli un lūdzu, lai iepazītu Dievu un Viņa gribu manai dzīvei un gūtu spēku to darīt.
8. Es nododu sevi Dievam, lai Viņš mani lieto un es gan ar savu piemēru, gan vārdiem nesu Viņa labo vēsti citiem. "*Laimīgi taisnības dēļ vajātie.*" (Mateja 5:10)

Jo vairāk es domāju par šiem soļiem un tos piedzīvoju, jo vairāk redzu, ka tie palīdz dzīvot veselīgu kristīgu dzīvi. Tie ir domāti pilnīgi ikvienam, kurš vēlas dzīvot brīvībā, par kuru Kristus samaksāja pie krusta. Šī programma nav tikai tiem, kuriem ir ķīmiska atkarība no alkohola vai narkotikām. "Īsta brīvība" tikpat efektīvi darbojas to dzīvē, kuri cīnās ar dūsmām, pornogrāfiju, atkarību no ēdiena, līdzatkarību, darbaholismu, vientulību vai rūgtumu. Kāda dalībnieka komentārs to labi ilustrē: "Šī "Īstā brīvība" ir ļoti nepieciešama ne tikai atkarīgiem cilvēkiem, bet man pašam un ikvienam draudzē. Es ļoti vēlos pats programmai iziet cauri, jo zinu, ir lietas, kurās man pašam ir nepieciešama šī īstā brīvība Kristū Jēzū."

Kopš pirmās apmācību konferences 2010. gadā "Īsta brīvība" lēni, bet pārliecinoši ir izplatījusies Latvijā. Šī gada oktobra pēdējā nedēļā notika trīs pasākumi ar mērķi paplašināt organizācijas darbību. Pirmajā pasākumā pulcējās cilvēki no jau eksistējošām grupām, lai varētu pastāstīt par to, kas ir un nav izdevies, mācītos viens no otra un lūgtu cits par citu. Otrais pasākums bija četru dienu apmācība Baltijas Pastorālā institūta studentiem un citiem, kuri vēlējās vairāk uzzināt par atvēršanās procesu. Šī nedēļa noslēdzās ar apmācību dienu Liepājā, kurā piedalījās pārstāvji no astoņām dažādu konfesiju draudzēm.

Lektors Bils Špehts

Keitija Rota uzrunā semināra dalībniekus

Nodibinājums "Partneri" bija tie, kuri iepazīstināja Latviju ar "Īstu brīvību", un mēs priecājamies no jauna klausīties Bīla Špehta, "Partneru" valdes locekļa un no ķīmiskām vielām atkarīgo konsultanta, lekcijās. Ar viņu kopā mācīja Keitija Rota, "Partneru" misionāre un "Īsta brīvība" koordinatore Latvijā,

Ko Dievs dara Karostā?

Parasti pirms tiekos ar savu mentoru, man rakstiski jāatbild uz dažiem jautājumiem. Šoreiz mani apstādināja jautājums: Ko Dievs pēdējā laikā dara pie tevis tieši personīgi? Tik ļoti pierasts meklēt atbildes par nākotnes plāniem, vīzijām, nākošajiem soļiem, ... Iepauzēju un ieraudzīju, kā un kur Dievs jau strādā vairāk un ātrāk, nekā domāju. Kad ieraudzīju, kur Viņš strādā, sapratu, kur jāiet tālāk un kur nē. Ko Dievs dara šobrīd pie tevis personīgi?

ĢIMENES SVĒTKI KAROSTĀ

Gada lielākais pasākums Karostā bija šovasar – Ģimeņu dienas. Svētki piecu dienu garumā Karostas parkā un aktivitātes ar Evaņģēliju bērniem, pieaugušajiem, ģimenēm. Aptuveni 80-100 cilvēki ik dienas. Tomēr lielums nav svarīgākais, bet Kristus. Pateicoties šiem svētkiem, vārds “ģimene” sāk identificēties ar Kristu.

Kristu varējām redzēt arī mūsu komandā. Ja jūs zinātu, ar kādu degsmi Mārtiņš un Baiba izplatīja ielūgumus uz svētkiem un kalpoja, kur vien vajadzēja, ar kādu pacietību Maija rādīja drāmas, ar kādu mīlestību Irene un Kristīne krāsoja bērnu sejas un iedziļinājās viņos, ar kādu izdomu Agnese organizēja stafetes, un kādu gudrību Atle un Audni (Norvēģija) dalījās pieredzē par stipru ģimeni! Tas ir Kristus!

Gadījās arī starpgadījums, ka viena karotīte salātu mani apstādināja tā, ka varēju tikai gulēt gultā, jo saindējos, bet viena bērna (Ivo) lūgšana Dievam mani atkal uzcēla kājās. Nākošajā dienā sludināju, ka mūsu spēks ir mazas karotītes lielumā. Tad aicināju pieņemt Kristu, un Svētais Gars aizskāra kādas jaunas sievietes Marikas sirdi ar vārdiem: “Piedod, Dievs, ka tik ilgi esmu dzīvojis bez tevis.”

KRISTĪBAS KAROSTĀ

Tu esi piedzīvojis, ka Dievs strādā klusi un personiski – tā, ka par to zini tikai tu un Viņš. Bet šobrīd mūsu Kungs strādā spēcīgi un acīmredzami Marikas dzīvē. Īpašas bija arī viņas kristības.

Kristības Karostā

Tās notika Karostas pludmalē Baltijas jūrā. Bija stipra vētra un auksts ūdens. Jābrien tālu, jo krasts lēzens. Pamāju Marikai,

Turpinājums no 11.lpp.

Pēteris Eisāns, Mateja draudzes mācītājs, kurā darbību ir uzsākusī “Īsta brīvība”, kā arī ģimenes terapeiti Sandis Ratnieks un Ivars Gaidis, kuri vadīja lielisku nodarbību par atkarīgā ģimene valdošajām sistēmām un Māris Ķirsons no Minesotas programmas. Katrs lektors sniedza savu artavu, lai klausītāji labāk izprastu atveseļošanās procesu.

Pēc nedēļas man bija iespēja stāstīt BPI Timoteja skolas studentēm par “Īstas brīvības” programmu bērniem.

lai arī viņa nāk ūdenī. Kad viņa pienāca jautāju – vai nav auksts ūdens? Viņa atbildēja: Nē, ūdens ir pavisam silts. Tajā mirklī arī es sajutu, ka ūdens pēkšņi kļuvis silts – Dievs uzsildīja ūdeni saviem bērniem par prieku tā, ka pat negribējās iet laukā. “Dievs Kungs Cebaot, kas ir tāds kā Tu? .. Tu valdi pār trakojošo jūru; kad jūras viļņi ceļas, Tu tos klusini.” (Psalmi 89:9-10)

TALKA KAROSTĀ

Ilgāku laiku Baiba atgādināja: mums jāriko talka, jo Dievs taču uz mums par to runāja! Prieks par cilvēkiem, kuri aug savā paklausībā Dievam. Mēs paklausījām un kādā oktobra rītā, bez pienākumiem, bet ar lielu prieku... Kāpas bez atkritumiem, bet maisi pilni. Tās bija tās pašas kāpas, kur aprīlī jau rīkojām talku, tikai šoreiz tās jau bija daudz tīrākas. “Jūs jau esat tīri to vārdu dēļ, ko Es uz jums esmu runājis,” saka Jēzus (Jāņa 15:3). Tas atgādināja par cilvēkiem, kuri ir mums apkārt un kuri arī kļūst “tīrāki”. Ir vērts “tīrīt”!

VĒRGALES MISIJAS STACIJA

Jau vairāk nekā divus gadus mēs kalpojam Vērgales vietējiem iedzīvotājiem. Dievs līdz šim ir atvēris durvis vairākām iespējām pasludināt un kalpot. Esam organizējuši evaņģelizācijas pasākumus, nometnes, aicinājuši piedalīties “Cerības festivālā” Rīgā. Kādu rītu pavadīju, domājot un lūdzot par tālāku stratēģiju šai misijas stacijai. Nospriedu, ka 1) katru otrdienu turpināsim turp braukt; 2) reizi 3 mēnešos rīkosim kaut ko lielāku (pārgājienu, svinības, nometni), lai aizsniegtu vēl citus; 3) fokusēsimies uz atsaucīgajiem bērniem, lai viņus sagatavotu par vietējiem vadītājiem. Kad pēc dažām stundām ieradās Vērgalē, Paula (15 gadi) saka: “Es gribētu kļūt par jūsu vietējo koordinātoru un jums palīdzēt!” Ko? Tas ir tas, par ko es pirms pāris stundām lūdzu. Tik ātri ieraudzīt – to es nebiju gaidījis!

MISIJAS MĀJA

Dievs mūs ir svētījis ar diviem 150 m² dzīvokļiem pašā Karostas centrā. Tā kā dzīvokļi bija sliktā stāvoklī, joprojām notiek aktīvi remonta darbi, lai tos atjaunotu. Misijas māja būs vieta, kurā pulcēsies mājas draudze, sievietes gatavos rokdarbus un iepazīs Dievu. Tā būs iespēja bērnu namu bērniem vai ģimenēm uz laiku dzīvot un redzēt Evaņģēliju darbos. Tā būs arī vieta, kur mūsu ģimene dzīvos, lai ikdienā būtu kopā ar Karostas cilvēkiem.

Ja tev ir uz sirds palīdzēt segt remonta darba izdevumus vai ja tu vari dāvināt kādu no šīm lietām, mēs būsim ļoti pateicīgi!

Nepieciešamo lietu saraksts: Virtuvei: gāzes virsma, gāzes cepeškrāsns, tvaika nosūcējs, liels ledusskapis, trauku mazgājamā mašīna, liels virtuves galds, krēslī. Slavēšanas zālei: 2 dīvāni, krēslī, galds, skapji (var būt arī ļoti seni). Citām telpām: lampas, kumodes WC aprīkojums. Paldies!

Mārcis un Agnese Dejus

Es sapņoju, ka, šai kustībai paplašinoties, daudzas draudzes visā Latvijā varēs nest cerību ģimenēm.

Es vēlētos noslēgt šo rakstu ar kādu BPI studenta komentāru: “Baznīcai būtu jābūt nevis liekulīgam farizeju klubam, bet grēcinieku slimnīcai.”

Keitija Rota

”Īsta Brīvība” koordinatore Latvijā

decembris

1

Pret latviešu tautu vērstā totalitārā komunistiskā režīma genocīda upuru piemiņas diena. Savās lūgšanās pieminēsim ļaunu ciešanas haosa un bezcerības laikos. Pateiksimies par tiesībām dzīvot brīvā Latvijā, nebaidoties no represijām. Pateiksimies un lūgsim par savu valsti, tautu un valdību.

2

Pirmā advente. “Dievs Tēvs, vadi mani Adventes laikā, parādi man to, ko Tu vēlies, lai es ieraugu sevī, Tevī, savā ikdienas pasaulē. Palīdzi man nebaidīties ieskatīties vistumsākajās vietās gan sevī, gan pasaulē. Dod, ka es protu tumsā ielaist un ienest Tavu gaismu.”

3

Pateiksimies un lūgsim par Garīdznieku brālību. Pateiksimies par 3. novembrī ievēlēto Garīdznieku brālības priekšsēdētāju, mācītāju Edgaru Maži un viņa ģimeni. Lūgsim Dieva vadību viņa kalpošanas darbā ar garīdzniekiem un viņu ģimenēm. Lūgsim, lai viņa aizrautība un dedzīgums dod augļus un nes svētību mūsu kopdarbā.

4

Lūgsim par kristīgo izdevniecību “Amnis”. Pateiksimies par tās vadītāju Edgara Godiņa 55 mūža gadiem. Lūgsim, lai Dievs dod gudrību, kā izdevniecības darbs var kalpot vēl auglīgāk, atverot cilvēku sirdis Kristum.

5

Pateiksimies un lūgsim par Svētdienskolas apvienību. Lūgsim svētību apvienības vizijas, mērķu un uzdevumu iedzīvināšanai draudzēs. Lai Dievs vada un kārtot svētdienskolu kalpošanu, lai daudzi bērni un jaunieši var kļūt par uzticīgiem Kristus sekotājiem.

6

Lūgsim par Lietuvas Baptistu draudžu savienību. Tajā apvienojušās 8 draudzes ar 363 locekļiem. Lūgsim par Lietuvas Baptistu sieviešu konferenci, kas notiks 15. decembrī Klaipēdā un kurā piedalīsies Eiropas Baptistu Sieviešu apvienības vadītāja Līvija Godiņa.

7

Lūgsim īpašu Svētā Gara iedrošinājumu, spēku un prieku mazajām draudzēm ikdienā un īpaši svētku laikā. Lūgsim, lai Dievs apliecina, ka Viņš rūpējas gan par draudžu ļaudīm, gan par visiem apkārtnes iedzīvotājiem un ka Viņš vēlas, lai katrs Viņu atzīst, iepazīst un iemīl.

8

Lūgsim, lai mēs spētu dzīvot kā “svešinieki” un “ienācēji”, kuru identitāte nav no šīs pasaules, bet no Dieva valstības. Lūgsim, lai mēs, Gara stiprināti, šeit un tagad dzīvotu misionāri savās ikdienas gaitās (skat. rakstu “Kas ir “misionāls?”” 2. lpp.).

9

Otrā advente. “Mierinājuma Dievs, mēs dzīvojam trausmainā laikā, kad pasaule šķiet tik tumša un nedroša vieta. Esi ar tiem, kuri šobrīd ir nobijušies, palīdzi kara un terorisma upuriem, mierini tos, kas šajā gadā tik daudz ko ir zaudējuši. Paldies, ka TU visu kontrolē, ka mēs varam paļauties uz Tevi. Turi mūs katru savās stiprajās rokās, dod mieru un mierinājumu, gaidot Tava Dēla piedzimšanas svētkus.”

10

Lūgsim par Sieviešu kalpošanas apvienību. Pateiksimies par tās vadītāju Elitu Lapiņu. Lūgsim par sievietēm mūsu draudzēs – lai māsas ir vienotas ticībā, lai Dievs svētī katru sievieti ar mīlestību un gudrību, pasludinot Evaņģēlija vēsti par Jēzu Kristu kā vienīgo pamatu visās lietās. Lūgsim par SKA 2013. gada kongresu, lai Dievs aicina jaunu vadītāju, kas turpinātu Elitas Lapiņas vadīto kalpošanu.

11

Aizlūgsim par Muzikālās kalpošanas apvienību un visiem, kas kalpo draudzēs ar muzikālajām dāvanām, lai Dievs dod pazemīgas sirdis un īpašu izturību saspringtajā svētku laikā.

12

Lūgsim par Velsas Baptistu savienību, kurā apvienotas 410 draudzes un to 12 813 draudžu locekļi.

13

Lūgsim par draudzēm, kurās nav garīdznieku – Aizviķu, Alūksnes, Auces, Dobeles, Inčukalna, Jelgavas, Kuldīgas, Limbažu, Mālpils, Rucavas, Skrīveru, Skrudas, Uguņciema un Valdemārpils-Ārlavas draudzēm. Lūgsim par draudžu priekšniekiem, nozaru vadītājiem, viesiem sludinātājiem un mācītājiem, kas kalpo šajās draudzēs. Pateiksimies Dievam par viņu uzticamību.

14

Pateiksimies un lūgsim par Jaunatnes apvienību, tās vadītāju Gati Jūrmali. Lūgsim par Jauniešu vadītāju skolas attīstību. Lūgsim, lai jaunieši atsauca Kristus aicinājumam iet un kalpot Viņam par godu.

15

Lūgsim, lai Dievs atdara mūsu acis un sirdis un mēs spējam saskatīt vietas un cilvēkus, kuriem varam palīdzēt lielās un mazās lietās, lietojot Dieva dotās dāvanas. Lūgsim, lai esam atvērti cilvēkiem ārpus draudzes un lai spējam ar mīlestību savā draudzē pieņemt ļaudis, kuri tiecas uz Kristus gaismu.

16

Trešā advente. “Kungs Jēzu, visapkārt ir tik daudz steigas, gatavojoties Taviem svētkiem. Lūdzu, palīdzi man neļauties steigai, apstāties un šajā Adventē pārdomāt to, ka Tu esi cerība bezcerībā, miers steigā, spēks nespēkā. Dod man sirds dziļumos patiesi ilgoties pēc Tevis paša, ne Tavām dāvanām. Vadi mani pretī Tavas piedzimšanas svētkiem, sagatavojot manu sirdi.”

17

Pateiksimies Dievam par Baltijas Pastorālo institūtu. Pateiksimies par pirmajiem pieciem BPI darbības gadiem. Pateiksimies Dievam par Viņa vadību BPI vadītājiem, par Viņa uzticamību, par absolventiem, studentiem un topošajiem studentiem.

18

Lūgsim, lai Dievs uzrunā cilvēkus, kuri nepazīst Kristu, šajā Adventes un Ziemassvētku laikā. Lūgsim, lai mēs un mūsu draudzes spētu drosmīgi stāstīt par svētku patieso nozīmi. Lūgsim par kristīgajiem pasākumiem, lai tie īpaši uzrunā cilvēkus un palīdz meklēt un atrast Kristu.

19

Lūgsim par Ķekavas jaunveidojamo draudzi. Par 1.-2. decembrī plānoto izbraukumu uz Norkalniem, lai plānotu grupas nākotni. Aizlūgsim par jauno pāru grupu, kas tiecas Ķekavā, kā arī par Dzērviu ielas grupu, kas studē Alfas kursu. Lūgsim par kristiešiem, kas tiecas Baložos.

20

Lūgsim par Ungārijas baptistu savienību. Tajā apvienotas 368 draudzes un 11854 draudžu locekļi.

decembris

21

Lūgšim par maznodrošinātajiem ļaudīm Latvijā, lai Dieva ļaudis viņus pamanītu un palīdzētu viņu vajadzībās.

22

Lūgšim par saviem ģimenes locekļiem, radiem, draugiem, kaimiņiem un kolēģiem, kuri nepazīst Kristu, lai šajos svētkos viņi spertu soli tuvāk ticībai Viņam.

23

Ceturtdā advente. "Jēzu, Tu mani mīli tik vienkārši, tik pašaieliedzīgi, tik nemainīgi un stipri. Palīdzi man tā mīlēt cilvēkus, kurus sastapšu svētku laikā. Dod man iemīlēt Tevi šodien vairāk nekā vakar un būt gatavam uz klausīt katru vārdu, ko Tu man saki."

24

Ziemassvētku vakars. Pateiksimies Dievam, ka varam brīvi svinēt Kristus dzimšanas svētkus. Lūgšim, lai Ziemassvētki tiktu svinēti kā patiesi Glābēja dzimšanas svētki. Lūgšim par katru, kurš šajos svētkos ienāk mūsu draudzē, lai Dievs viņu uzrunā un aicina pie sevis.

25

Pirmie Ziemassvētki. Kristus piedzimšanas svētki. Pateiksimies Dievam par Viņa Dēla piedzimšanu pasaulē. "Es jums pasludīnu lielu prieku, kas būs visiem ļaudīm, jo jums šodien Dāvida pilsētā ir dzimis Pestītājs, kas ir Kristus, Kungs." (Lūkas 2:10-11).

26

Otrie Ziemassvētki. Lūgšim par bīskapu Pēteri Sproģi un viņa ģimeni. Lūgšim, lai Kristus miers un mierinājums mājo viņu sirdīs.

27

Lūgšim par Armēnijas Evaņģēliski kristīgo baptistu savienību ar 150 draudzēm un 4850 draudžu locekļiem.

28

Pateiksimies Dievam par puisiem un vīriem, kuri ir atsaukušies Dieva aicinājumam un 2013. gada janvārī uzsāks mācības Baltijas Pastorālajā institūtā.

29

Aizlūgšim par LBDS vadību un darbiniekiem. Pateiksimies Dievam par Viņa uzticamību un vadību ikdienas darbā. Pateiksimies par Viņa gudrību, risinot dažādus LBDS un draudžu jautājumus.

30

Izvērtēsim sevi: "Kungs, kur šajā nedēļā un mēnesī es esmu sadarbojies ar Tevi un ļāvis Tava Gara vadībai, un kur es esmu pretojies Tev?"

31

Vecgada vakars. Pateiksimies Dievam par šo gadu. Lūgšim piedošanu par to, kas Dieva gribēts, bet mūsu nepadarīts. Pateiksimies, ka Viņš ir bijis pasaules Kungs arī šajā gadā, un lūgšim Viņa vadību, gudrību un pakļāvīgu sirdi jaunajam gadam.

LBDS REĢIONĀLĀS TIKŠANĀS

Latvijas Baptistu draudžu savienības bīskaps un Padome aicina draudzes uz kopīgām reģionālajām tikšanās reizēm 2013.gada garumā, turpinot jau šajā gadā iesāktās reģionālās tikšanās ar draudžu pārstāvjiem.

Šajās tikšanās īpaši aicinām piedalīties draudžu garīdzniekus un priekšniekus, padomes locekļus, nozaru vadītājus, ka arī ikvienu aktīvu draudzes locekli, kuram interesē LBDS kopdarbs un kas vēlas labāk saprast, kā katras draudzes kalpošana veido mūsu kopējo darbu.

NĀC ! UZZINI ! ESAISTIES !

LBDS reģionālās tikšanās

Tikšanās tiek plānotas:

2013.gada 2.martā, plkst. 10:00 – 16:00, Rīgā.

2013.gada 9.martā, plkst. 10:00 – 16:00, Cēsīs.

2013.gada 23.martā, plkst. 10:00 – 16:00, Liepājā.

2013.gada 13.aprīlī, plkst. 10:00 – 16:00, Ventspilī.

2013.gada 20.aprīlī, plkst. 10:00 – 16:00, Jēkabpilī.

Lūgums noteikti pieteikties. Jūsu pieteikšanās mums palīdzēs plānot pasākuma norisi. Sīkāka informācija sekos.

SVEICAM JUBILEJĀ!

2. decembrī mācītājam **Artūram Šķuburam – 80**

3. decembrī sludinātāja Jāņa Zālīša atraitnei **Dailai Zālītei – 90**

4. decembrī Rīgas Semināra draudzes mācītājam **Edgaram Godiņam – 55**

12. decembrī Rīgas Mateja draudzes sludinātājam **Miroslavam Tumanovskim – 25**

29. decembrī sludinātājam, jaunas draudzes dibinātājam Karostā **Mārcim Dejus – 30**

30. decembrī Priekules draudzes sludinātājam **Mārcim Zivertam – 35**

31. decembrī mācītājam **Imantam Tursam – 80**

SVEICAM

Siguldas un Nurmīžu draudžu sludinātāju Sandiju Aizupieti, viņa sievu Martinu un trīs dēlus ar meitiņas un māsiņas Elīzas piedzimšanu 29. oktobrī!

BĪBELES LASIŠANAS PLĀNS DECEMBRIM

1. - 6. decembris

Daniēla 2:24 – 11:1; 1. Pētera 4:7 – 1. Jāņa 3:6
Psalmi 119:81 – 121:8
Salamana pamācības 28:15 – 28

7. - 12. decembris

Daniēla 11:2 – Joēla 3:21
1. Jāņa 3:7 – Atklāsmes 1:20
Psalmi 122:1 – 128:6
Salamana pamācības 29:1 – 18

13. - 16. decembris

Āmosa 1:1 – Mihas 7:20; Atklāsmes 2:1 – 7:17
Psalmi 129:1 – 135:21
Salamana pamācības 29:19 – 30:6

17. - 23. decembris

Nahuma 1:1 – Caharijas 5:11
Atklāsmes 8:1 – 14:20; Psalmi 136:1 – 142:7
Salamana pamācības 30:7 – 23

24. - 31. decembris

Caharijas 6:11 – Maleahija 4:6
Atklāsmes 15:1 – 22:21; Psalmi 143:1 – 150:6
Salamana pamācības 30:24 – 31:31

Ārvalstu draudžu ziņas

TUVIE AUSTRUMI: Eiropas Baptistu Federācijas (EBF) Padomes sēdē Berlīnē Libānas pārstāvis Nabil Kosta (Nabil Costa) vēstīja, ka Tuvajos Austrumos kristiešu nākotne ir stipri apdraudēta. Viņš norādīja, ka šī reģiona valstīs nav īstas demokrātijas un tā dēļ kristieši cieš. Agrāk kristiešu draudzes organizēja bērnudārzus un skolas, taču tagad šo darbu turpināt nav iespējams nevienā no Tuvo Austrumu valstīm, izņemot Libānu. Baidoties no uzbrukumiem, šīs valstīs pamet ne tikai kristieši, bet arī musulmaņi. Viņš uzsvēra dialoga nepieciešamību starp kristiešiem un musulmaņiem. "Kad cilvēki ir personīgi pazīstami, tad tiem nebūs tik viegli šaut vienam uz otru," norādīja N. Kosta.

BOSNIJA UN HERCEGOVINA: Tomislavs Dobutovics (Tomislav Dobutovic), baptistu darba koordinators Bosnijā un Hercegovinā ziņo, ka vairums baptistu draudzes aug tieši tajās valstīs daļās, kur vairākums iedzīvotāju ir musulmaņi. "Kādēļ tā, nav zināms, varbūt tāpēc, ka musulmaņi, atšķirībā no pareizticīgajiem un katoļiem, mūs īsti par konkurentiem neuzskata," norāda T. Dobutovics. Bieži vien, pateicoties misionāru darbam, musulmaņi atrod ceļu pie Jēzus Kristus.

HORVĀTIJA: Novembra sākumā kāda no baznīcām un daudzas ģimenes piedzīvojušas plūdus Horvātijas ziemeļu daļā, apmēram 80 km no Zagrebas, starp divām upēm. Milzīgā lietus dēļ Dravas upes hidroelektrostacija neizturēja spiedienu, un upe pārpļudināja netālu esošo Puscines ciemu. Rezultātā baznīcas un māju pagrabi applūda, baznīcas pagrabstāvā atrodas telpas bērniem, virtuvei un apkures sistēma, kā arī glabājas kristīgā literatūra.

Horvātijas Baptistu savienība atrodas sarežģītā finansiālajā situācijā un neredz iespējas, kā pietiekošā apmērā palīdzēt šiem cilvēkiem. Par iespējam finansiāli atbalstīt Horvātijas kristiešus interesēties pa e-pastu: kanceleja@lbs.lv

Pēdējo 10 gadu laikā Austrumeiropā izveidotas 150 draudzes, kurās darbojas ap 7000 draudžu locekļi. Šo darbu īpaši atbalsta organizācija "International Mission Partnership", kas šobrīd finansiāli atbalsta 60 draudžu dibinātājus 25 valstīs. Projekta koordinators Daniels Truzevics (Daniel Trusiewicz) Eiropas Baptistu Federācijas sēdē informēja, ka sākotnēji projektu atbalstīja ASV baptistu savienības, taču pēdējos gados arvien vairāk ziedojumu nāk no Eiropas baptistu savienībām, tādā veidā samazinot ASV ziedojumu attiecību no 60% uz 20%. Vācu misionārs Mihaēls Kiskalts (Michael Kisskalt) norādīja, ka draudžu dibināšanas procesā daudzās valstīs veidojas arī veiksmīga sociālā sadarbība ar vietējiem iedzīvotājiem, tādā veidā stiprinot uzticību kristiešu draudžu pārstāvjiem.

Plūdus cietušais Puscines ciema dievnams

ZIEMASSVĒTKU DIEVKALPOJUMI

Ainažu draudze

- 9.12. 16:00 Jaunās dievkalpojumu zāles atklāšanas dievkalpojums
16.12. 11:00 Dievkalpojums ar svētdienskolas bērnu līdzdalību
23.12. 11:00 Ziemassvētku dievkalpojums

Aizputes draudze

- 24.12. 17:00 Ziemassvētku dievkalpojums
25.12. 11:00 Svētdienskolas dievkalpojums ar pasākumiem bērniem

Aizviķu draudze

- 23.12. 15:00 Ziemassvētku ieskaņas dievkalpojums

Bauskas draudze

- 2.12. 12:00 Draudzes gadasvētku dievkalpojums

Jelgavas draudze

- 24.12. 17:00 Ziemassvētku dievkalpojums

Krimuldas draudze

- 24.12. 17:00 Ziemassvētku dievkalpojums. Pēc dievkalpojuma – bērnu Ziemassvētku pasākums.

Liepājas Ciānas draudze

- 23.12. 11:00 Ziemassvētku ieskaņas dievkalpojums
24.12. 18:00 Ziemassvētku dievkalpojums

Liepājas Nācāres draudze

- 16.12. 10:30 Svinīgs draudzes atjaunošanas 18. gadsvētku dievkalpojums

- 23.12. 10:30 Ceturtās adventes dievkalpojums

- 24.12. 18:00 Kristus dzimšanas svētku dievkalpojums

- 30.12. 10:30 Gada izskaņas – liecību dievkalpojums

Madonas draudze

- 23.12. 12:00 Ziemassvētku pasākums bērniem
24.12. 12:00 Ziemassvētku dievkalpojums

Mērsraga draudze

- 23.12. 10:00 Ziemassvētku ieskaņa ar svētdienasskolas programmu
14:00 Ziemassvētku dievkalpojums Rojas tautas nama augšējā zālē
16:00 Ziemassvētku sadraudzība Mērsraga novadam
24.12. 16:00 Ziemassvētku svētvakara dievkalpojums ar kora sniegtu programmu
25.12. 14:00 Ziemassvētku dievkalpojums Kūļciemā

Ogres Evaņģēliskā draudze

- 24.12. 19:00 Ziemassvētku dievkalpojums
26.12. 15:00 Ziemassvētku labdarības pasākums bērniem "Ziemassvētku brīnums", Ogrē, Mednieku ielā 21/23, t/c "Ogres prestižs" 2. stāvā.

Ogres Trīsvienības draudze

- 24.12. 17:00 Svētvakara dievkalpojums

Paplakas draudze

- 23.12. 15:00 Ziemassvētku ieskaņas dievkalpojums. Viesojas Vaiņodes draudzes dziedātāji.

Piltenes draudze

- 24.12. 18:00 Ziemassvētku vakara dievkalpojums
25.12. 11:00 Ziemassvētku rīta dievkalpojums

Pitraga draudze

- 24.12. 16:00 Ziemassvētku dievkalpojums

Priekules draudze

- 24.12. 17:00 Ziemassvētku Svētvakars
25.12. 16:00 Ziemassvētku dievkalpojums ar bērnu veidotu programmu

Rīgas Āgenskalna draudze

- 16.12. 14:00 **Adventes mūzikas koncerts:** Silvija Silava, Sniedze Prauliņa
23.12. 11:00 **4. Adventes dievkalpojums:** Mācītājs Edgars Mažis, Pielūgsmes grupa
24.12. **Ziemassvētku svētvakara dievkalpojumi** 16:00 J.Balodis, koris
19:00 Mācītājs Edgars Mažis, Pielūgsmes grupa
25.12. 11:00 **Pirmo Ziemassvētku dievkalpojums:** Mācītājs Ilmārs Hiršs, mūziķi
31.12. 23:00 **Jaunā Gada sagaidīšanas dievkalpojums:** Mācītājs Edgars Mažis, Pielūgsmes grupa
01.01. 11:00 **Jaunā Gada dievkalpojums:** Sludinātājs Jānis Balodis, mūziķi

ZIEMASSVĒTKU DIEVKALPOJUMI

Rīgas Mateja draudze

Kristus dzimšanas svētku dievkalpojumi:
20.12. 19:30
24.12. 13:00, 15:30, 18:00

Rīgas Misiones draudze

24.12. 18:00 Ziemassvētku dievkalpojums
25.12. 12:00 Ziemassvētku pasākums bērniem

Rīgas Vīlandes draudze

21.12. 19:00 Ziemassvētku koncerts
23.12. 11:00 Bērnu Ziemassvētku dievkalpojums
24.12. 17:00 Ziemassvētku vakara dievkalpojums

Rīgas Semināra draudze

24.12. 18.00 Svētvakara dievkalpojums
25.12. 11.00 Ziemassvētku dievkalpojums
31.12. 18.00 Vecā gada dievkalpojums
1.01. 11.00 Jaunā gada dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu

Skrundas draudze

23.12. 11:00 Dievkalpojums
14:00 Bērnu pasākums
24.12. 18:00 Svētku dievkalpojums
25.12. 16:00 Sadraudzības dievkalpojums

Vaiņodes draudze

16.12. 16:00 Vaiņodes – Priekules draudžu apvienotais Adventes koncerts Vaiņodes kultūras namā
23.12. 11:00 Ceturtās adventes dievkalpojums ar bērnu un jauniešu priekšnesumiem Vaiņodes baptistu baznīcā
24.12. 16:00 Ziemassvētku vakara dievkalpojums

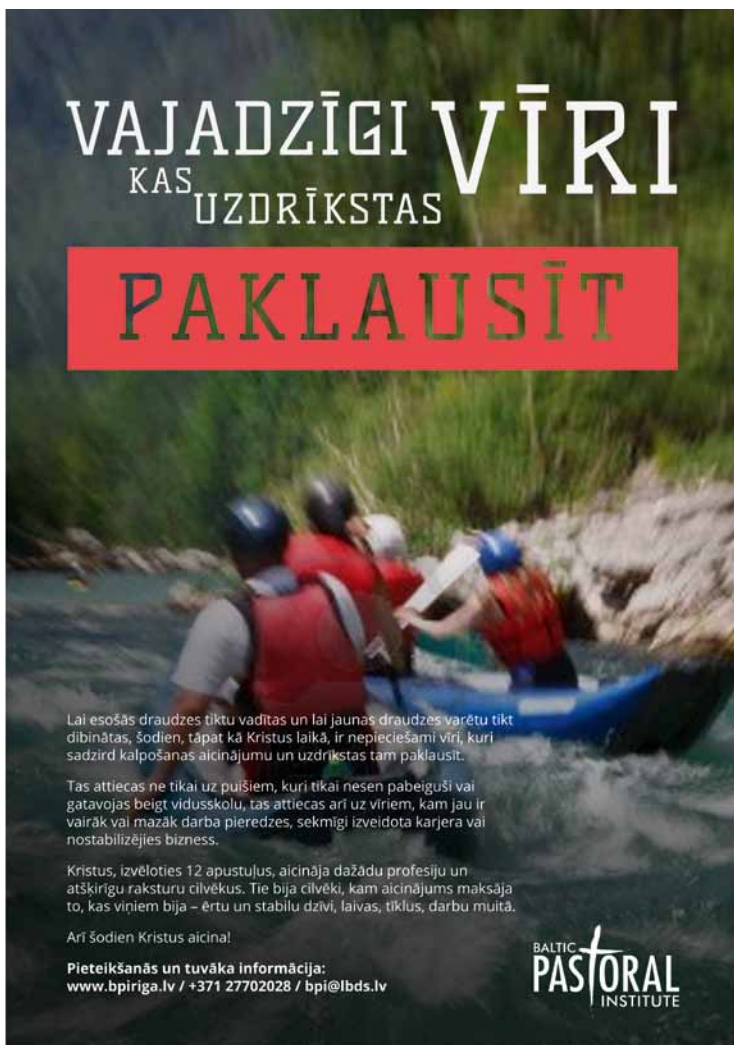
Ventspils draudze

2.12. 11:00 Pirmās adventes dievkalpojums ar kristībām
9.12. 11:00 Otrās adventes dievkalpojums
16.12. 11:00 Trešās adventes dievkalpojums
17:00 Labdarības koncerts (organizē partija *Latvijai un Ventspilij*)
20.12. 19:00 Koncerts "Es skaistu vietu zinu"
23.12. 11:00 Ceturtās adventes bērnu Ziemassvētku dievkalpojums
24.12. 15:00, 18:00 Ziemassvētku svētvakara dievkalpojumi
31.12. 19:00 Vecgada liecību dievkalpojums

Uguņciema draudze

23.12. 16:00 Kristus dzimšanas dievkalpojums

*Apkopota informācija, ko draudzes iesūtījušas līdz 9.11.2012.

VAJADZĪGI VĪRI
KAS UZDRĪKSTAS
PAKLAUSĪT

Lai esošās draudzes tiktu vadītas un lai jaunas draudzes varētu tikt dibinātas, šodien, tāpat kā Kristus laikā, ir nepieciešami vīri, kuri sadzird kalpošanas aicinājumu un uzdrīkstas tam paklausīt.

Tas attiecas ne tikai uz puīšiem, kuri tikai nesen pabeiguši vai gatavojas beigt vidusskolu, tas attiecas arī uz vīriem, kam jau ir vairāk vai mazāk darba pieredzes, sekmīgi izveidota karjera vai nostabilizējies bizness.

Kristus, izvēloties 12 apustuļus, aicināja dažādu profesiju un atšķirīgu raksturu cilvēkus. Tie bija cilvēki, kam aicinājums maksāja to, kas viņiem bija – ērtu un stabili dzīvi, laivas, tiklus, darbu mūitā.

Arī šodien Kristus aicina!

Pieteikšanās un tuvāka informācija:
www.bpiriga.lv / +371 27702028 / bpil@lbds.lv

BALTIC PASTORAL INSTITUTE

Gada gaišākos svētkus gaidot
ZIEMASSVĒTKU KONCERTS

Es Skaistu vietu zinu

20. decembrī plkst. 19:00 Ventspils baptistu baznīcā

Ar skanīgām un visiem zināmām dziesmām atvērsim durvis **Ziemassvētkiem!**

Artis Robežnieks, Evita Zalīte
Marts Kristiāns Kalniņš

Pie klavierēm komponists: Valts Puce
Ģitāra: Ilze Grunte

Uz tikšanos sirsniņas un mīlestības pilnos atkalredzēšanās svētkos!

Bijetienu cenas iepriekšpārdošanā 3 Ls
„Bijetu paradīzes” kasās un internetā - www.bijetuparadize.lv
Bijetes pasākuma dienā pirms koncerta 4 Ls

Bērniem līdz 6.g.v. ieeja bezmaksas, neaizņemot papildus sēdvietu.
Aicinām bijetes iegādāties laicīgi, tas ir lētāk un izdevīgāk!
Papildus informācija: 29131458

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 67223379, e-pasts: vestnesis@lbds.lv, kanceleja@lbds.lv

baptistu
vēstnesis

Izdevumu sagatavoja: biskaps Pēteris Sproģis, Žanna Drūnese, Dace Lektuere, Līva Fokrote, Līvija Godiņa, Linda Mužika
korektore Līva Fokrote, maketētājs Filips Tālbergs

Konts draudžu iemaksām, Baptistu Vēstneša iemaksām un ziedojumiem:
Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765
A/S SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

www.lbds.lv